

POSTISARV

Nr. 8-9 1938

PLUHTEN

Müüme isikutele ja asutistele
võistlemata hindadega!

Rikkalikus valikus

ilu-, teaduslikku-,

jutu-, näite-,

ja laste-

kirjandust

Kõiksugu

kirjutusmaterjale,

paberikaupu,

kooli- ja kantselei-

tarbeid

PÄEVALEHE

raamatu- ja kirjutusmaterjali kauplused

Suur Karja 23, tel. 446-11

Pikk tänav 2, „ 428-83

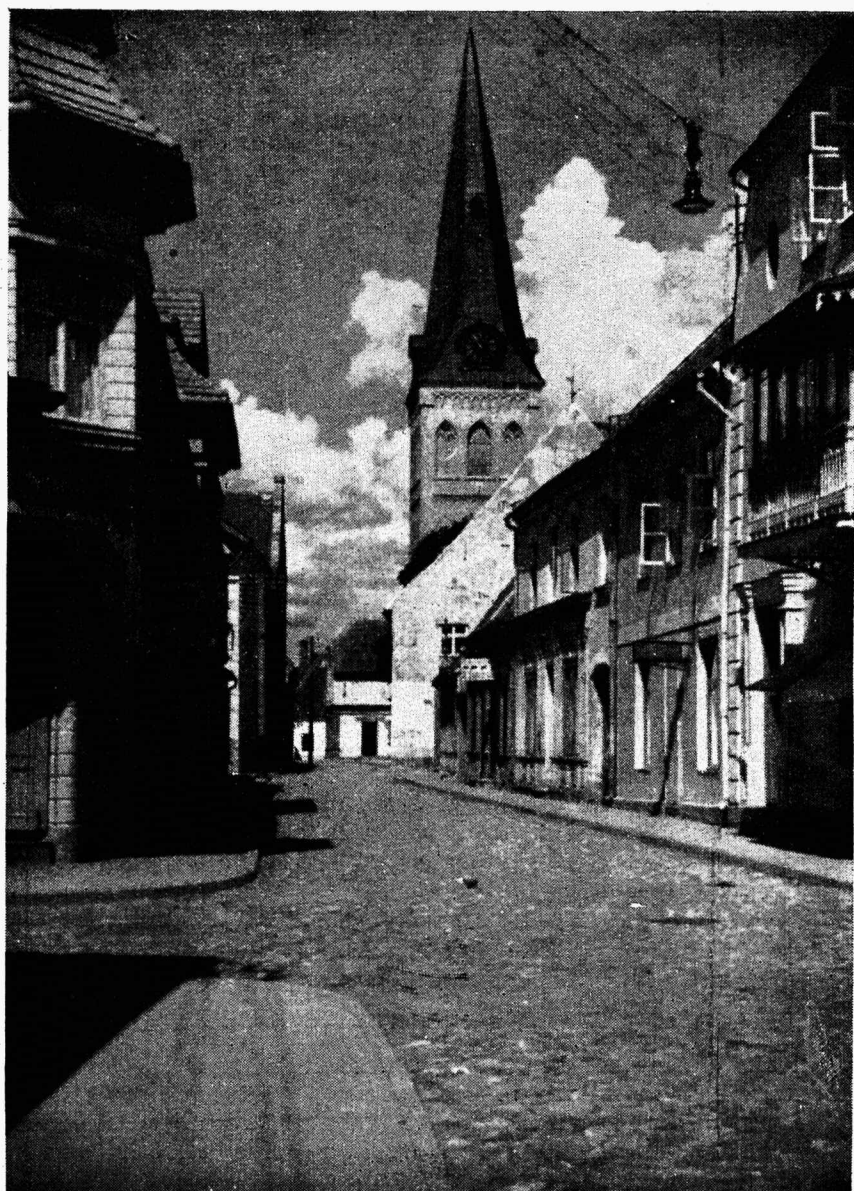
Tallinnas

POSTISARV

POSTI-, TELEGRAAFI-, TELEFONI- ja RAADIOTEENIJATE AJAKIRI

POSTI-, TELEGR.-, TELEFONITEENIJATE KUTSEÜHINGU, TEHNILISE ALA TEENIJATE ÜHINGU
ja TALLINNA PEAPOSTKONTORI AMETNIKE KOGU HÄÄLEKANDJA * ILMUB KORD KUUS

№ 8-9 (61-62) August-september 1938 6. aastakäik

Vana Pärnu

Valik meeldivuse järgi ja valik võimete järgi

Mõni aasta tagasi teatavasti töötas Tartu Ülikooli professor Kliimann Vabariigi Valitsuse ülesandel välja uue riigiteenistuse seaduse projekti.

Sel puhul võeti sõna ka ajakirjanduses. Arvatavasti lugesid paljud, kellesse see küsimus puutub (riigiametnikud, asutiste ülemad jne.) neid kirjutisi ja noppisid välja olulisemad mõtted, mis nimetatud seaduseprojekti olid põimitud.

Mulle meenub, et mainitud seaduseprojekt taotles peamiselt kahte sihti või põhimõtet.

Seal oli ette nähtud esiteks, et vastava ettevalmistamise teel, milleks kuuldavasti on kavatsusel Tartu Ülikooli mõne teaduskonna õppekava täiendada, valmistada ette isikuid, kes varustatud tarvilikkude teadmistega, astuvad riigiteenistusesse. Teiseks, et sel viisil luua vajalik kaader, kust võimalik oleks saada kvalifitseeritud riigiametnikke ja juhtivaid jõude riigiasutiste koosseisude komplekteerimiseks.

Kas mainitud seaduseprojekt saab seaduseks ja jõustub sellisena, seda pole teada. Kuid niipalju kui temast teada, on temal mõndagi positiivset omadust.

See seaduseprojekt seab üles ametniku ametisse määramisel ja kõrgenduste puhul kindlad prerogatiivid, mis seisavad selles, et subjektiivsed asjaolud peavad aset andma objektiivsetele kaalutlustele. Kui isik, kes kandideerib riigiasutises teatud kohale, esitab tõendise, et temal on selleks eeldused, et temal on nõutavad võimed, sest ta on vastava katse sooritanud, siis ei tule enam arvesse võtta tema isiklikke omadusi, mis seisavad väljaspool ameti- või kutseülesandeid. Siis jääksid ka kõrvale isiklikud sümpaatiad ja antipaatiad, mis kahjuks tihtilugu etendavad tähtsat osa kandidaadi määramisel või kõrgendamisel.

Kui riigiametniku ja teenija õigused rajatakse kindlale alusele, nii et tema ei sõltu mitte iga hetk asutise ülema heast tahtmisest, asutise ülema sümpaatiast või antipaatiast, siis oleksid annulleeritud iseenesest ka soovimata olukorrad, mis mõnikord tekkida võivad alluva ametniku ja ülema vahel. Siis poleks kaitsitud mitte üksnes riigiteenija

huvid, vaid ka riigi ja rahva huvid, teenistuse huvid.

Ei paista küll õige ega põhjendatud olevat säärane moodus, mis mõnel pool ametiasutistes praegu on tarvitusele võetud ja nimelt, et kui isik soovib riigiteenistusesse astuda, siis ei piisa esitatud dokumentidest ja atestaatidest, vaid ta peab asutise ülema juures, kelle kaudu palve esitab, isiklikult pinda sondeerima. Viimane võib kandidaadile tihtilugu väga omapäraseid nõudmisi ja küsimusi esitada, nagu näiteks: kas võib kandidaati soovitada mõni tuntud võimukandja, mõni tähtis seltskonnategelane jne. Veel vähem põhjendatud tohiks olla selline olukord, kus ametnik või teenija, kes mõningatel põhjustel (majanduslikud, perekondlikud jne.) soovib ühest asutisest ümberpaigutatud saada teise asutisse, on sunnitud pöörduma enne isiklikult tolle asutise ülema poole, kuhu ta soovib minna, et selgusele jõuda, kas teda vastu võetakse või mitte.

Nii kujunevad riigiametnikud ja teenijad valitavateks asutiste ülemate poolt, kuigi vormilikult neid määrab ametisse kõrgem instants (ametkonna juht, minister või Vabariigi Valitsus).

Lähtudes puhtpraktilisest seisukohast, s.o., et iga asutise juhataja soovib saada endale häid, vilunud kaastöölisi, mis kergendab tema ülesannet asutise töö hääle järjele seadmise mõttes, ei tohiks pahaks panna seesugust vabadust ehk vaba valikut. Kuid kujutlegem enesele asutise ülemat, kellel objektiivne mõõdupuu puudub, kellel isiklikkus mängib tihtilugu domineerivat osa. Ehkki neid leidub piiratud arvul, aga siiski leidub. Ja kui leidub seesuguseid kas või kaks või kolm isikut ametkonnas, siis on see asjaolu küllaldaseks põhjuseks väita, et olukord, kus asutise ülem võib valida endale ametnikke ja teenijaid, ei ole normaalne. Selle tagajärjed võivad kas varem või hiljem endid tunda anda ja nende likvideerimine ei sünni ilma valudeta.

Võib väga kergesti ja arusaadavalt juhtuda, et ametniku või teenija võimed ja tublidus teenistuse seisukohalt jäävad tähele panemata ja tuuakse ohvriks teistele omadustele, millel pole

Foto P. Kann

midagi tegemist teenistusega, kuid mis aga meeldivad asutise ülemale. Nii ei sünniks valik mitte võimete järgi, mitte teenistusliku tubliduse järgi, vaid meeldivuse järgi.

Meeldivad ametnikud ja teenijad ei ole igakord mitte tublid töötajad, kuna aga seda on peagu alati n.n. eba-meeldivad ametnikud, nagu tegelik elu näitab. Meeldivuse mõiste on relatiivne, võiks öelda ka maitse asi, millel pole püsivat väärtust riigiteenistuses, kus nõutakse tööd, võimeid ja veel kord tööd. Kui ametnik on kuidagi sunnitud otsima protektsiooni selleks, et temal avaneks võimalus töötada ühes või teises asutises, siis see asjaolu ei erguta ametnikku mitte kõiki oma võimeid teenistusele rakendama, vaid millekski muuks, millel palju vist pole ühist tööga, teenistusega.

Nii võib tekkida mõnes asutises, kus asutise juhataja eelistab oma poolt valitud, eesõigustatud grupp teenijaid, mis ei mõju hästi koostööle, asutise üldisele töökäigule. See toob dissonantsi asutise harmoonilisse ellu ja loob õhkkonna, kus ähvardab kaduda kaasteenijate vahel tarvilik vastastikune usaldus, mis on väga tähtis ja vajalik asutise töö otstarbekaks korraldamiseks ja läbiviimiseks.

Ühtlasi muutub tahes-tahtmata ametnik või teenija, kes kellegi heast tahtmisest on teenistuskohale pääsenud, sõltuvaks heategijast, mis koormab teda erikohustustega viimase vastu. Erikohus-

tused võivad olla väga mitmesugused ja väljaspool teenistuskohuseid.

Kui näiteks, asutise juhatajal puudub lähem kontakt oma kaasteenijatega (alluvatega) ja temal on tähtis teada viimaste arvamist enese kohta, viimaste suhtumist temale, siis võib ta tarviliku informatsiooni hankimise mured veeretada protežeeritud teenijale, kes tänutundest juba katsub hästi toime tulla selle ülesandega. Leidub aga mõni asutise ülem, kes on loomult või hingelaadilt veel uudishimulik ja soovib teada, mis teevad alluvad eraelus, kuidas nad oma isiklikke asju korraldavad jne., siis on temal jälle paras inimene käepärast, kes tarvilikud andmed muretseb. Mõistagi võivad selle tagajärjel tekkida soovimata arusaamatused, tekib umbusalduse õhkkond teenijate peres, kus võib lõpuks kujuneda kaks leeri — meeldivad ja eba-meeldivad — (soosikud ja tavalised teenijad) eraldatud üksteisest kahtluse-linikuga.

Seesuguse olukorra vältimiseks paistab olevat tarvilik, et välja lülitaks võimalus, mille järele mõnel pool asutise ülem valib endale ametnikke ja teenijaid ja võtab ehk ei võta vastu neid, kes soovivad ümberpaigutust teisest asutisest. Ametkonna keskuses (valitsuses või talituses) leiduvad igasugused tarvilikud andmed kõigi teenijate kohta, mille varal ametkonna keskus saab toimetada teenijate määramisi ja ümberpaigutamisi objektiivselt.

Amicus Postalicus

Postmarkide võltsimine

F. Vittlich

Kui vene kriminaalseadus ei sisaldanud ühtki paragrahvi ega karistumäära postmarkide järeletegemise või nende võltsimise kohta, siis oli see kahtlemata osaliselt tingitud sellest, et tol ajal postmarkide kogumine ei olnud üldse veel levinud suuremas ulatuses. Markide järeletegemine ei oleks võinud tuua suu- remat materiaalist kasu.

Aastakümnete möödumisel on siin tunduvalt muutunud olukord. Meie leiame tänapäeval igas riigis rohkearvuliselt margikogujaid. Sõltuvalt sellest on nõudmine postmarkide järele järjest kasvamas ja eriti tõuseb muidugi nende markide hind ja väärtus, mis on trükitud võrdlemisi piiratud arvul.

Sääraste markide hulka kuuluvad enamalt jaolt kõik pealetrükkidega varusta-

tud margid. Need võivad välja lastud olla kas heategevaks otstarbeks või mõne erakordse riikliku sündmuse tähistamiseks, või on nende käibe le laskmine tingitud revolutsiooni- või inflatsiooniaegseist äkilisist muutusist riigi sisemises struktuuris.

Sellelaoliste markide hulka kuuluvad näiteks ka need eesti postmargid, mis on Eesti Punase Risti kasuks välja antud ja mille hinnaks oli $3\frac{1}{2}$ ja 7 marka. (1921. a. väljaanne. Vt foto 1.) Neid marke varustati 1923. aastal pealtrükiga: „Aita hädalist“ ja need margid osutuvadki kallimaiks eesti markideks. 10 aastat hiljem, 1932. a. markide kataloogis „Yvert et Tellier“ olid nende markide hinnad märgitud järgmisina:

$3\frac{1}{2}$ marka — 50 franki (8.— krooni)

7 marka — 75 franki (12.— krooni)

Käesoleval aastal aga nõutakse kuuldavasti nende markide eest vastavalt juba ca 20—30 krooni. On enesestmõistetavalt selge, et niisuguste kallihinnaliste markide järeletegemine osutub õnnestumise puhul tulutoovaks äriks ja et nende valmistamise alal töötatakse nii kodu- kui välismaal.

Valemargi ostmine toob aga ostjale suure kahju ja seetõttu on täie õigusega uues seadustikus ette nähtud karistus selle kuriteo eest.

Kuid selle kõrval omab valemargide eraldamine ehtseist ka suure tähtsuse margikogu enda seisukohalt vaadatuna.

On ju vaid loomulik, et margikogujad tahavad markide ostmisel ise jõuda veendumusele, et mark tõepoolest on ehtne. Seda arvestades peaks käesolev artikkel äratama huvi laiemais ringkonnis.

Viimase aasta kestel on paaril korral ka välismaalt saadetud meie politseile tagasi Punase Risti marke seetõttu, et välismaa margikogujate ringes kaheldakse markidel leiduva pealkirja algupäras.

Võltsimist toimitakse nimelt sel teel, et ehtseile markidele trükitakse peale valepealetrükk: „Aita hädalist“.

Osa neist markidest on ilmselt valed, sest et pealtrükk erineb tähtede omavaheliste kauguste poolest ehtseist pealtrükkidest.

Kuna säärase pealtrükkide järeletegemine pole kuigi raske, siis leidub kind-

Foto 1

lasti rohkearvuliselt seesuguseid marke, kus ehtsuse või ebaehtsuse kindlakstegemine on seotud suurte raskustega.

Kas on meil olemas täiesti objektiivseid ehtsuse tunnuseid ja missugused need on?

Analüüsime järjekorras kõik sellekohased iseärasused ning spetsiifilised tunnused:

1. Esiti võiks muidugi arvata, et ehtsuse tunnusmärke on leida tähevormides, analoogiliselt neile iseärasustele, mida meie uurime masinkirja tekstide identifitseerimisel.

Samasugusele arvamusele kaldub ka üks kohalik margiäri tema poolt väljaantud eesti postmarkide kataloogis, milles väidetakse näiteks, et tähe „A“ tipp-element on tõmpliku otsaga.

Seoses ühe pikema uurimistööga postmarkide ehtsuse kindlakstegemise alal võeti Ekspertiisi Instituudis eeskätt tähendatud küsimus lähemale analüüsimisele. Selle tulemusena selgus, et tähevormide iseärasusi ehtsuse kindlaksmääramisel ei saa tarvitada, sest et need ei suuda pakuda vähimaidki objektiivseid tunnuseid ehtsuse kohta. Alljärgnevalt näeme meie 2 ilmkahitlemata ehtse pealtrüki mikro-fotogramme ja nimelt sõna „Aita“ ülevõtted. Üksi juba tähe „A“ vaatlemine toob selgesti esile, et iga mark on omaette isesugune, näiteks tähe „A“ ülemise osa kujult. Meie näeme, et „A“-täht omab fotol 2 nurkliku ülemise elemendi, kuna sama tähe osa moodustab fotol 3 väheste kõverdusega sirgjoone. Mida näeme „i“-tähe uurimisel? Üks pilk fotodele 2 ja 3 näitab meile seda, et „i“-tähe kuju on ehtsete markide juures suuresti varieeruv: fotol 3 puudub nimelt selle tähe vasakpoolne alumine tipp.

Millega võib siis nüüd teoreetiliselt põhistada neid erinevusi tähevormides? Põhjus selleks on lihtne: pealtrükiid markidele pole tehtud graveeritud kliše abil, vaid need pealtrükiid on saavutatud trükitähtedest ladumise teel. Silmas pidades, et ühekorraga trükitakse pealtrükke tervele margipoognale (missugune kahekordne poogen koosneb harilikult 240 margist), on meil trükitehnilisel põhjusil olemas 240 tähevormide poolest isesugust pealtrükki.

Et see tegelikult nii on, selles võib veenduda igaüks, kellel on olemas suurem arv ehtseid marke ja nende uurimiseks küllaldase suurendusvõimega mikroskoop.

2. Iseenesest on nüüd selge, et pealtrüki asend margi keskkuju suhtes ei oma samuti mingit tähtsust ehtsuse tunnusemärgina, sest et seegi on täiesti kõikuv.

3. Mõnede, vähe puudutatud ehtsete markide juures omab must pealtrükk küljelt vaadatuna teatava läike. Kas see

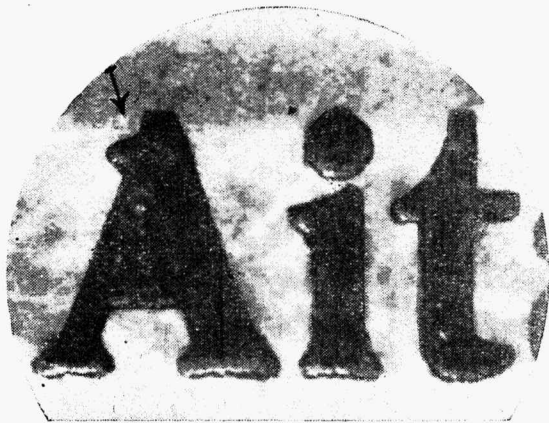

Foto 2

võiks olla eraldamistunnusmärgiks? Ei, kindlasti mitte. Siin võib soovitada alljärgneva katse läbiviimist: puudutage säärast ehtset marki 4–5 korda sõrmedega ja läige kaob, pealtrükk tõmbub matiks.

Meie oleme seega leidnud, et pealtrüki asendil, tähevormidel ega muudelgi margi esiküljel leiduvail tunnuseil pole otsustavat tähtsust pealtrüki ehtsuse kindlakstegemisel.

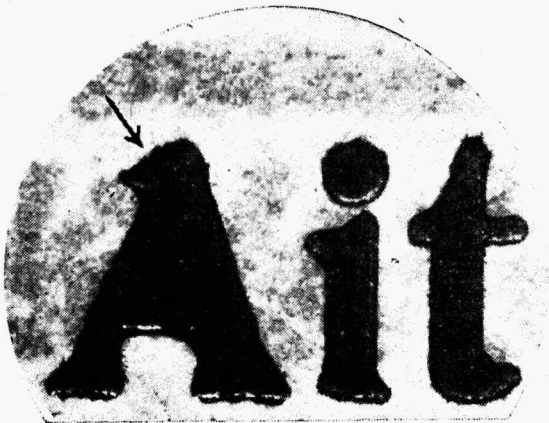

Foto 3

Loogiliselt peab siis nüüd küsima, kas läbipressimistugevus sõnade „Aita hädalist“ pealetrükkimisel võib asutada kindlaks eraldamistunnusmärgiks?

Paljud margikogujad on kindlasti tähele pannud oma markide lähemal silmit-

Foto 4

semisel, et pealtrükk on margi pöördküljel näha reljeefkirjana, on loetav paberist läbirõhutatud kirjana. Foto 4 on tehtud ühe ehtse margi pöördküljest, valgustades marki küljelt. Pealtrükk „Aita hädalist“ on niivõrd tugevasti läbi pressitud, et see on loetav külvalguses nähtavale tulevate varjude tõttu.

Esialgu tundub, nagu võiks see tunnusmärk olla õigete pealtrükkide spetsiifiliseks tunnuseks, sest et käsitsi toimitud pealtrükkide pealelöömisel vaevalt võib oodata niivõrd tugevat läbipressimist.

Tutvudes jällegi trükitehnikaga ja uurides suuremal arvul vastuvaidlematult ehtseid marke, peab kahjuks siingi vastus olema vastupidine, s. o. eitav.

Ja seda järgmisil põhjusil:

Esiteks, ma leidsin kahtlemata ehtseid marke, millede pöördküljel läbipressimisjäljed olid ainult vähe märgatavad. Teiseks, loogilised kaalutlused ütlevad meile, et läbipressimise tugevus peab variee-

ruma: pealtrüki läbilöögijõud on tehniliselt reguleeritav. Ei võigi oodata, et see oleks täpselt ühesugune kõigi rohkearvuliselt trükitud margipoognate suhtes.

Isiklike kogemuste põhjal näib olevat küll nõnda, et suurem osa ehtsete markide juures need reljeefjäljed on tugevasti läbi pressitud. Kuna ometi on olemas marke nõrkade jälgedega, siis meie ei saa seda iseärasust võtta objektiivse tunnusmärgina ja peame sellesse suhtuma ehtsuse küsimuse suhtes suure ettevaatuse ja reservatsiooniga.

Sellelega võime tunnustada uurimuse lõpetatuks, sest et pole olemas muid peensusi, milledest võiksime kinni haarata võrdluse läbiviimisel.

Selle tulemus on siis nüüd järgmine: pealtrüki „Aita hädalist“ trükitehniline külglaseb tõendada margi ebaehtsust kindlal kujul vaid niisugusel juhtumil, kui kahtlane pealtrükk erineb ehtseist tähendatud kahe sõna või ka üksikute tähtede omavaheliselt kaugusilt, s. t. kui pealtrükkides ilmnevad erinevused on selgesti mõõdetavad tingitud joonte laiusel (= trükimusta rohkusest). Väidetakse mõnikord, et küsimusest eriti huvitatud margikogujad võivad ilma suurema vaevata ära tunda, kas on tegu ehtse või ebaehtse pealtrükiga. Kuid objektiivne ja külgne mikroskoobiline ning stereomikroskoobiline markide uurimine, mille tulemused osaliselt on toodud sin avaldatud mikrofotogrammides, laseb siiski tõsiselt kahelda selle juures, et säärane intuiitiivne otsustamine, s. t. õigete markide eraldamine ebaõigeist, on igakord kooskõlas tõsiasjadega.

Tänapäeva eksaktsed teaduslikud uurimismeetodid peavad võimalust mööda lülitama välja kõik ebakindlad ning subjektiivsed elemendid.

Kindel on, et tähendatud pealtrükkide ehtsuse kindlakstegemine pole kaugeltki lihtne ülesanne. Käesolev artikkelgi ei käsitle seda probleemi kõigi uurimuspennuste suhtes. Selle ülesandeks oli näidata, et otsuse tegemisel sääraste küsimuste puhul peab talitama äärmise ettevaatusega.

Postkontorite osa kauba- ja pagasiveos

Ajakiri „Eesti Raudtee“ avaldas hiljuti E. Siimoni sulest artikli, milles autor käsitledes postkontorite osa kauba- ja pagasiveos esitab statistilisi andmeid ning kirjutab muuseas järgmist:

„Põhimõtteks raudtee kauba- ja pagasiveo otseühenduse loomisega postkontoritega on vastutulek tarvitajaskonnale. Postkontori ümbruskonnale on loodud hõlbustus raudtee kasutamiseks. Uue korraga on kõrvaldatud kaubaomanike tülikas ning aegaviitev sõitmine raudteejaama saadetiste veoksandmiseks või vastuvõtmiseks.

Kauba- ja pagasitoiminguid võib õiendada postkontoreis ning saadetised veetakse postkontori ja raudteejaama vahel raudtee korraldusel ning vastutusel. Maksvate määruste alusel vastutab raudtee kauba ja pagasi kaotsimineku või rikkumise eest vastuvõtmise momendist väljastamise momendini. Raudtee vastutab samuti saadetiste tähtajaks kohaletoimetamise eest.

Mõnede eranditega võetakse postkontoreis vastu saadetisi kõigisse raudteejaamadesse ja kõigis raudteejaamades postkontoreisse. Veo eest raudteel võetakse maksu üldiste raudtee veotariifide alusel; veo eest raudteejaama ja postkontori vahel võetakse väikest lisamaksu.

Postkontorite kaudu veetavate saadetiste suhtes on maksvad ka kõik soodustused, mis tehakse kaubaomanikele raudteeveol.

Mõte, teostada saadetiste vastuvõtmist ja väljastamist postkontoreis, tekkis juba 1933. aastal, kuid alles järgmisel sai ta reaalsema kuju — algas kirjavahetus Postitalitusega ja liinipidajatega, mis kestis peagu aasta: 15. juunil 1935. avati esimesed üheksa (Ambla, Iisaku, Väike-Maarja, Koeru, Simuna, Otepää, Rápina, Värskä ja Laura) postkontorit kauba operatsiooniks.

Hiljem liitusid siia veel Tõstamaa, Pilstvere, Torma, Kolga-Jaani, Tarvastu, Suure-Jaani, Nuia, Rõuge, Kuressaare, Võsu ja Viru-Jaagupi, Rapla ja Pärnu-Jaagupi, Kallaste ning Kambja. Nii, et kokku on käesoleval hetkel tegevuses saadetiste vastuvõtmisega ning väljastamisega 24 postkontorit.

Juba esimesed tulemused tõendasid, et uus kord on tarvilik, kuna leidis sooja poolehoidu tarvitajaskonnas, kes kasutas meeleldi seda soodsat veoviisi. Aastate kokkuvõttes tõendavad samuti, et see üritus omab elujõudu, mis näitab üha tõusu.

Praegune vedu toimub eriveotariif nr. 166 alusel.

Vaadeldes lähemalt üksiktulemusi arvuliselt (vaata I tabel) näeme veel selgemalt seda suurt edu.

Kokku võeti vastu (15. juunist 1935. a. — 1. aprillini 1936. a.) postkontoreis 540.041,9 kg, väljastati — 397.902,3 kg — kogu läbikäik postkontoreis esimesel tegevushooajal 937.944,2 kg, mis annab kuu keskmise 98.731 kg. Suurima läbikäiguga postkontoriks oli Pilstvere, kust käis läbi 1162 saadetist kogukaaluga 217.380,0 kg. „Raskemaks“ kuuks oli september, mil veeti kõigi postkontorite kaudu 1440 saadetist kogukaaluga 12.851,0 kg.

Kuna esimene tegevusaasta oli poolik, alates 15. juunist 1935 9 postkontoriga, kuhu hiljem liitusid teised, siis ei anna ta ka selgemat pilti postkontorite tegevusest. Alles järgmise terve

Post-kontor	P-k. vastu võetud kg	P-k. väljastatud kg	Post-kontor	P-k. vastu võetud kg	P-k. väljastatud kg
Ambla	3427,0	11260,6	Tõstamaa	628,7	4769,8
Iisaku	7772,6	8242,1	Pilstvere	165908,8	51471,2
V.-Maarja	15672,9	26691,3	Torma	2956,9	6147,3
Koeru	120428,8	61511,1	K.-Jaani	53710,1	15638,1
Simuna	8052,9	16492,1	Tarvastu	3755,0	6668,3
Otepää	122450,4	68842,2	S.-Jaani	8048,5	55312,1
Rápina	933,4	4206,2	Nuia	14196,7	14617,5
Värskä	156,6	380,6	Rõuge	872,3	1880,8
Laura	1737,5	5286,8	Kuresaare	9272,8	38484,1
				540041,9	397902,3

aasta tulemused näitavad kujukamalt üldist tegevust kaubaveo operatsioonide alal postkontoreis.

Vedu 1. apr. 1936. kuni 1. apr. 1937. andis alljärgnevaid tulemusi.

Post-kontor	P-k. vastu võetud kg	P-k. väljastatud kg	Post-kontor	P-k. vastu võetud kg	P-k. väljastatud kg
Ambla	5101,7	27427,6	Tõstamaa	1018,4	7809,9
Iisaku	49405,3	65265,8	Pilstvere	222084,6	49698,9
V.-Maarja	13413,6	59167,7	Torma	9197,7	7279,2
Koeru	300075,9	129506,7	K.-Jaani	98322,0	41956,0
Simuna	118321,5	48655,7	Tarvastu	35907,3	17272,3
Otepää	191912,6	190583,1	S.-Jaani	24072,3	99189,4
Rápina	4976,5	20760,8	Nuia	81434,2	47944,5
Värskä	166,2	934,3	Rõuge	—	—
Laura	3609,7	13918,4	Kuresaare	17803,9	72845,7
Võsu	1833,5	1211,3	Rapla	2462,6	21215,4
V.-Jakobi	23238,5	7494,2	Pärnu-Jaagupi	70,6	271,2

Kokku võeti vastu 1936/37. a. jooksul postkontoreis 1.204.458,6 kg, kuna väljastati 930.403,1 kg, mis annab kogusummas läbikäiguna 2.134.861,7 kg. Kuna aasta kokkuvõtte ei võimalda esimese tegevusaasta poolikuse tõttu saada ülevaadet tegevuse kasvust, siis kõrvutame kahe aasta kuu keskmised: 1935/36. a. oli kuu

keskmiseks 98.731 kg, 1936/37. a. on aga kuu keskmiseks 177.905 kg, nii et tõus kuu keskmises on ümmarguselt 1,8 kordne.

Suurima läbikäiguga postkontoriks oli 1935/36. tegevusaastal Koeru, kust läbis 3834 saadetist kogukaaluga 429.582,6 kg, teiseks jääb Otepää 382.495,7 kg ja kolmandaks 1935/36 tegevusaasta suurim — Pilistvere 270.783,5 kg.

Võrreldes Koeru tegevust kahel järgneval aastal näeme, et Koeru läbikäik on kasvanud 2,4 kordseks, kuid arvestades seda, et 1935/36. tegevusaastal tegutses ta vaid 9,5 kuud, siis saame õigema võrdluse kuu keskmise kasvut — kuu keskmise suurenemine on 1,7 korda.

Ka 1936/37. a. osutus september suurima läbikäiguga kuuks, nimelt veeti septembris kokku 2653 saadetist kogukaaluga 238.315,0 kg, mis annab ümmarguselt kahekordse kasvu võrreldud möödunud, s. o. 1935/36. tegevusaasta septembriga.

Möödunust, s. o. 1937/38. tegevusaastast on veel vara rääkida, kuid senised kokkuvõtted lasevad oletada, et ka see aasta annab tunduvalt tõusu tegevuses.

Nii on veetud möödunud tegevusaasta esimese üheksa kuu jooksul kogusummas 2.273.513,4 kg, mis annab kuu keskmiseks 252.612,6 kg, andes tõusu ümmarguselt 1,4 korda võrreldes 1936/37. a. kuu keskmisega. Ka siin on käesoleval hetkel suurima läbikäiguga kuuks september, millal veeti 3659 saadetist kogukaaluga 355.120,8 kg (tõus ümmarguselt 1,5 kordne).

Tegevuse tõhusad tulemused tiivustavad Raudteede Talitust pöörama tõsisemat tähelepanu selle võrgu laiendamisele ja olukorra soodustamisele. Nii on ka kavatsusel avada reas postkontoreis saadetiste vastuvõtmist-väljastamist. Võimalik on, et laiendamine teostub ka postiagentuuridele ja teistele asutistele. Võrgu tihendamise sihiks on ikkagi hõlbustada tarvitajaskonnale raudtee kasutamist, seista laiemate hulkade teenistuses.“

Margikassa mured

Margikassa on teenistuskoh, mis ei oma just suuri ligitõmbe omadusi. Tallinna peapostkontoris suudab kassaametnik „lühia välja“ normi, sest seal on „viieste“ ostjate seas sagedasti ka viiekümnene või suuremgi. Maalinna kontoris on selline „suutäis“ haruldus ja seepärast on sunnitud margimüüja margimüügi kõrval veel sada asja ajama, et kuidagi „vee peal“ seista. Sõnaga — kehv töökoht.

Kogu sellele „kehvusele“ on viimasel ajal lisandumas veel üks „nuhtlus“ — filatelistide näol. Siin pole mõeldud muidugi filatelistide kui ebasoovitavade postitarvitajaid vaid ümberpöörduvalt — püütakse leida teid, et filatelistide teenimine postil muutuks kiiremaks ja tagajärjekamaks, mis oleks soovitatav nii postile, ametnikule margikassas, kuid eriti filatelistile-ostjale.

Meil areneb markide trükkimine eriti filatelistide jaoks aasta-aastalt. Sellega ühes muutub aasta-aastalt raskemaks ka margimüüjal orienteerumine käibelolevate ja käibelt kõrvaldatud postmarkide keeries. Juba nüüd on markide suhtes iga-suguseid tähtpäevi nii palju, et annab alaliselgi margikassa teenijal meeles pidada. Tulevikus on aga kindlasti ette nähtud tihedamgi iga-suguste margiseeriate väljalaskmine, mille kui sissetulekuallika vastu ei saa keegi vaielda. Siis muutub aga töötamine margikassas praeguse „peast teadmise“ süsteemi juures võimatuks. Kuid need on tuleviku võimalikkused.

Praegugi on aga päris igapäevane nähe, et suvituskoha postkontori margikassasse tuleb välismaalane, kõneldes sagedasti müüjale tundmatut keelt ja lausub või näitab sõrmekeele abil, et ta sooviks näha kõiki meil käibel olevaid postmarke. Asetatagu end margimüüja „nahka“ sellise „väikese“ soovi korral, kui soovija seljataga on juba niikuinii saba. Sagedasti on selliste soovidega välismaalased veel eriti hellad ja väga nõudlikud. Nad ei rahuldu üksnes nende markidega, mis müüjal on kassas, vaid neile antagu andmeid varematest, käibelt kõrvaldatud markide kohta ja võimalike trükist ilmutavate uute seeriatega üle. Sõnaga, müüjal olgu peas terve Eesti postmargiajalugu, muidu minnakse asutise juhataja juurde. Ja paljudeks sealt siis on maad artiklini ajalehis ja la Paul Sepa oma.

Kuid oma inimestegagi filatelistide pe-rest on sagedasti „maadlemist“ küllalt. Eriti algajatega, kes alles uuesse alasse „sisse töötamata“. Nad võivad esitada otse geniaalselt keerukaid küsimusi, mis sunnivad müüjat tuhnima vanus ringkirjades jne., et anda õiget vastust.

Tihti juhtub sedagi, et publikust keegi ulatab mingi margi enne kirjale kleepimist kassasse, et kas see mark on ikka veel „maksev“. Samade küsimustega tul-lakse kirjadejaoskonnast, kus kastide tühjendamisel leitud kiri mingi „muinasmargiga“. On juhtumeid, kus agentuurijuhataja on kinnitanud kirja külge, mis margistatud temale kahtlasena näiva margiga, sedelikese, milles palub „uurida“,

Foto P. Kann

kas seesugune mark on käibel, eitaval korral tehtagu siis juurdemaksu saadetiseks.

Need on üksikud juhuslikud näited, kuid neistki nähtub, et margikassa, kirjadejaoskond, agentuurijuhatajad jne. vajaksid mingit kataloogitaolist „abilist“, milles päevapealse täpsusega oleksid kõik andmed meie postmarkide kohta, nii vanade, käibelolevate kui ka trükkida katsetavate kohta.

Lihtsaim kataloog oleks muidugi seesugune, milles leiduksid vaid postmarkide kirjeldused ja andmed nende käibeloleku kohta. Parem sellest oleks kirjeldusile lisandatud margijoonistega. Ideaalseim aga oleks kataloog, milles leiduksid kleebituna või trükituna kõik meie margid loomulikes värvides. Sellise käsiraamatu võiks siis ulatada igale „pikema“ sooviga margiostjale. Las ta otsib ise andmeid, mida muidu ametnik peab talle otsima. Ja kui seda siiski peaks tegema ametnik, siis oleks tal koht, kust kõik järjekorras ja koondatult leida. Suureks abiks oleks igatahes lihtsaimgi käsiraamat sel alal.

Pdr.

Kutseüh. Keskjuhatus tegevusest.

Ajavahemikul 1. VI—9. IX 38 on Keskjuhatus pidanud kõigest kaks töökoosolekut, neist viimane leidis aset 9. IX 38. Koosolekute pidamiseks kesksuvel ei olnud vajadust, sest puudusid kiireiseloomulised küsimused.

Keskjuhatusse puutuvate küsimuste lahendamine siiski täielikult ei seisnud. Jooksvaid asju (suvilate kasutamise, ühingu uuesti registreerimise ja teisi vähemtähtsaid küsimusi) ajas juhatus esimees sekretäriaga üksi — kuid eriküsimusi aga

valitud esindused. Neid valiti kaks: üks koosseisuga J. Martens, N. Rumm ja E. Luhaveer, teine koosseisuga J. Martens, R. Viilup ja A. Kura. Esimese esinduse ülesandeks oli märgukirja esitamine Postitalituse direktorile posti laialikandmise ärajätmise asjus püha- ja puhkepäevadel, teise esinduse hoolde jäi aga teenijaskonna palgaolude parandamise küsimuse esitamine võimudele. Esindused on oma ülesandeid täitnud. Posti laialikandmise ärajätmist püha- ja puhkepäevadel Postitalituse direktor ei ole pooldanud. Sel alal on lubatud kergendada tööd uute tööjõudude juurdevõtmisega ja mõningate ümberkorraldustega (Tallinna peapostkontoris). Teenijaskonna palgaolude paranduse vajaduse asjas on esindus käinud Postitalituse direktori ja ka Teedeministri juures. Palgaolude parandamise vajadust on mõlemal juhul rõhutatud ka vastava märgukirjaga. Teedeminister on suhtunud küsimusse heatahtlikult ja on lubanud võtta selle kaalumisele 1939/40. a. eelarve koostamisel.

Keskjuhatus septembrikuu koosolekul arutati muude küsimuste hulgas ka N.-Jõesuu ja Haapsalu suvilate remondi ning Elva uue suvila ehitamise küsimusi. N.-Jõesuus vajab remonti jääkelder, Kuna Haapsalu suvila juurde on vaja ehitada uus puukuur, pesuköök, panipaik ja prügikast. Otsustati lasta valmistada kavad (plaanid) ja siis uuesti kaaluda, mis teha ära käesoleval ja mis tuleval aastal. Elva uue suvila suhtes otsustati saata plaan kinnitamisele Elva Linnavalitsusele ja lasta valmistada asjatundjal plaani järgi üksikasjaline eelarve. Eelarve saamise järele võetakse ehitamise küsimus uuesti kaalumisele.

Keskjuhatus.

Eesti Vabariigi 7. klassiloterii plaan

I KLASS. — Loosimine 29. ja 30. septembril 1938. a.	SUURIM VÕIT Kr. 25.000 (õnnelikul juhusel)
II KLASS. — Loosimine 27. ja 28. oktoobril 1938. a. Eelmise klassi pilettide vahetamine lõpetatakse 22. oktoobril 1938. a.	SUURIM VÕIT Kr. 25.000 (õnnelikul juhusel)
III KLASS. — Loosimine 30. nov. ja 1. detsembril 1938. a. Eelmise klassi pilettide vahetamine lõpetatakse 23. nov. 1938. a.	SUURIM VÕIT Kr. 25.000 (õnnelikul juhusel)
IV KLASS. — Loosimine 1., 2., 3., 4., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 13., 14., 15., 16. ja 17. veebruaril 1939. a. Eelmise klassi pilettide vahetamine lõpetatakse 24. jaanuaril 1939. a.	SUURIM VÕIT Kr. 30.000 (õnnelikul juhusel)

Klassiviisi müüakse pilette Riigi Klasi loterii pilettide müügikohtades, pankades, postiasutistes jne. Iga klassi pilettide müük algab eelmise klassi võitude nimikirja avaldamisest ja kestab loomiseni. Pileteid kõigi nelja klassi jaoks korraga müüakse ainult pilettide keskmüügikohas, Riigi Trükikojas, Tallinnas, Niine tän. 11. Postiteel saadetakse piletteid välja pilettide keskmüügikohast, Riigi Trükikojast Tallinnas, kui tellija on saatnud ette pileti hinna ja saatkuludeks 10 senti iga saadetise kohta. Lunasaadetusena postiteel saadetakse piletteid välja ainult klassiviisi keskmüügikohast, kui tellija on saatnud ette lunasaatekulu 25 senti hiljemalt 20 päeva enne loomisist.

Võidu korral I, II või III kl. võidavad pileтираamatus kõik 4 piletit, sest iga võitnud raamatu numbri kohta loositakse selle raamatu 4 pileti vahel välja 4 võitu. IV kl. langeb igale raamatule üks võit, mis loositakse kobe selle raamatu 4-ja pileti vahel.

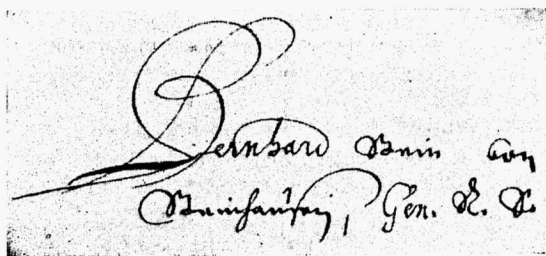
SOOME rootsiaegse postiasjanduse asutamise 300 a. juubel

1638 $\frac{6}{IX}$ 1938

Selle postiajaloolise sündmuse lühiülevaade on järgmine.

Pärast seda, kui Rootsi alacalise kuninganna Kristiina nimel hooldusvalitsuse poolt Stokholmis, 20. veebruaril 1636. a. avaldatud postimäärusega rajati Rootsis meie aja mõiste kohane korrapärane ning üldsusele kasutatav riiklik postiasjus, mille loojaks oli riigikantsler Axel Oxenstierna, jätkas Rootsi riigivõim temale tarviliku postiühenduste võrgu laiendamist Soome-, Eesti-, Ingeri- ning Liivimaale.

Vennasrahva Soome rootsiaegse postiasjanduse loojaks peetakse tolle aja Soome silmapaistvamat riigimeest, kindralkuberner Per (Pietari) Brahe nooremat, kes temale alluva Soomemaa arengu ja loodava postiühenduse eest eriti hoolt kandis. Kuid Rootsi riigi poolt kavatsatud postiühenduste võrgu laiendamise ülesannete tegelikuks teostajaks määrati 1638. a. „General-Ryks-Skults“ Bernhard Stein von Steinhausen, keda Rootsi postiametkonna esimese juhi A. Wechel'i lese juurde määrati abiks postiametkonna juhtimisel.

„Bernhard Stein von Steinhausen Gen. R. S.“
(General-Ryks-Skults) allkiri 1638. a.

Kuninganna Kristiina nimel Stokholmis, 2. juunil 1638. a. Steinhausen'ile antud volikirja põhjal Soomes sisse seada postiasjandus, asus Steinhausen seda kohe edukalt teostama järgmise volikirjas ettenähtud marsruudi järgi: Stokholm — üle Ahvenamaa maa saarte Soome — Taivassalo — Turu. Turust pidi post kulgema kolme teed mööda: 1) Turu—Rauma—Pori—Vaasa—Oulu, 2) Turu—Hämeenlinna—Viiburi—Käkisalmi üle Ingeri—Narva ning 3) Turu—Helsingi. Helsingist pidi postitee harg-

nema kahte ossa: 1) Helsingi (hiljem Porkkala) — üle Soome lahe Tallinna ja 2) Helsingi—Porvoo—Viiburi kaudu edasi mööda Soome lõunarannikut, nagu ülal nimetatud, läbi Ingeri—Narva. Ingeris kulges post, muuseas, ka üle Nyen'i (praegune Leningrad), Koporje ja Jama (Jamburg—Kingissepp). See 171½ miili pikkune postiühendus läbi 53 postipunkti oli Steinhausen'i poolt, toleaegeid olukordi arvesse võttes, kiiresti teostatud, nimelt aja jooksul 3. juunist kuni 7. augustini 1638. a., nagu selgub tema kavaaruandest, milles, muuseas, on üksikasjaliselt loetletud postipunktid, posti kätetoimetamiseks ametisse seatud postitalunnikkude ja linnas „postivalitsejate“ nimed ja iga postipunkti kaugus üksteisest miilides. Narvas oli „postivedajaks“ määratud Matthes (Matthias) Schul(d)t. Kõnesoleva Steinhausen'i poolt teostatud kava kohaselt pidi posti kätte-

toimetamise peale Stokholmist—Narva 171½ miili pikkust postiteed kaudu aega kuluma 343 tundi, arvatud 2 tundi ühe miili peale, seega 14 päeva ja 7 tundi.

Juba ühe kuu möödudes, pärast Steinhäusen'i poolt teostatud postiühenduse sisseseadmist, s. o. 6. septembril 1638. a., kuninganna Kristiina nimel avaldati Stokholmis vastav määrus ning kirjutasid Soome, Ingeri ja Narva ning Tallinna jaoks. Ja samal päeval, s. o. 6. septembril, kirjutab Rootsi valitsus Soome kind-

ral-kuberner Per Brahe'le, et Soome postiasjandus on tulemusi saavutanud.

Soome vennasrahva postiametkond loeb seda päeva, s. o. 6. septembrit 1636. a. oma postiasjanduse asutamispäevaks 300 aasta eest ja tähistas seda sündmust k. a. 6. septembril ja sellele järgnevatel päevadel suureviisiliste juubelipidustustega.

Rootsi enese postiasjanduse 300 a. juubel oli teatavasti 20. veebruaril 1936. a.
Jul. Bleyer.

Au-aadress Soome vennasrahva postiametkonnale tema rootsiaegse postiasjanduse asutamise 300 a. juubeli puhul

Meie Postitalituse poolt ametkonna nimel valmistati 31/40 sm suurune au-aadress soome vennasrahva postiametkonna jaoks, mille tekstid sisemistele valgetele lehtedele olid kalligraafiliselt kirjutatud eesti ja soome keeles.

Au-aadressi nahast kaane esiküljel olid kuldtrüki aastaarvud 1638 6/IX 1938, mille ümber voolitud tammepuupärg ja soomekeelne tekst: SUOMEN TASAVALLAN POSTILAITOKSELLE EESTIN TASAVALLAN POSTILAITOS, samuti kuldtrüki.

Eestikeelne pühendustekst oli järgmine:

Soome Vabariigi ja Eesti Vabariigi vaheline postikorraldus oma mitmekesiste vahenditega teenindab tänapäeval väga tõhusalt mõlema rahva eluliselt tähtsaid üldtarvituslikke sideülesandeid. Eepilise Kalevala pindalal meie igivana soome sugu kaks taasiseseisvunud Kaleva vennasrahvast mõlemal pool lahte kasutavad oma kultuurilises ja majanduslikus tegevuses ja arengus kõiki moodsa postikorralduse hüvesid.

Selle postikorralduse loomiseks meie maades astuti esimesed sammud juba sajandeid tagasi, kui meie rahvad ajutiselt jagasid ühist saatust Rootsi riigiga.

Kuninganna Kristiina hooldusvalitsuse Postimäärusega 20. veebruarist 1636-dal aastal Rootsis endas loodud korrapärasele ja üldtarvituslikule riiklikule postikorraldusele järgnes 1638-dal aastal postivõrgu laiendamine

Soome-, Eesti-, Ingeri- ja Liivimaale.

Siin oli esimesi ja tähtsamaid postiühendusi: Stokholmist üle Ahvenamaa saarte mööda Soome lõunarannikut Ingeri kaudu Narva ning Helsingist üle Soome lahe Tallinna. Neid ühendusi korraldavad määrus ning kirjutasid Soome ja Ingeri ning Narva ja Tallinna jaoks avaldati 6. septembril 1638.

Soome laht ajakäikudel ei ole olnud üksnes lahutajaks, vaid ühtlasi ka ühendavaks sillaks, mille kaudu on toimunud sidemete loomine mõlema vennasrahva vahel. Seda silda mööda toi-

mub ka postiühendus. Ning on hetki, mil need sidemed ja ühendused mõlema rahva elus evivad erilist ja otse saatuslikku tähtsust. Siinkohal meenutatagu erilise tänutundega seda tähtsat vahendaja osa, mida Soome Post etendas Eesti Vabariigi loomise algpäevil, kui Eesti Post Eesti Vabadussõja raskeis heitluses püüdis luua postiühendusi välismaailmaga.

Sääraseid ajaloolisi ja sügava tähendusega hetki ei saa unustada. Ning neid hetki juureldes me jõuame algpõhjuste juurde ja anname erilise tunnustuse ka ammuste aegade algatusile ja tööle.

Neilt vaatekohtadelt on mul au ja ülev rõõm Eesti iseseisva vennasrahva Postiametkonna ja enda nimel, tänasel meie maades rootsiaegse

postikorralduse loomise 300-dal aastapäeval,

õnnitleda Soome iseseisva vennasrahva Postiametkonda ja tema lugupeetavat kauaaegset juhti,

Härra Peadirektor Gunnar Albrecht'i ning anda edasi vennasrahvalik ja eriti südamlük tervitus Soome lahe lõunakaldalt!

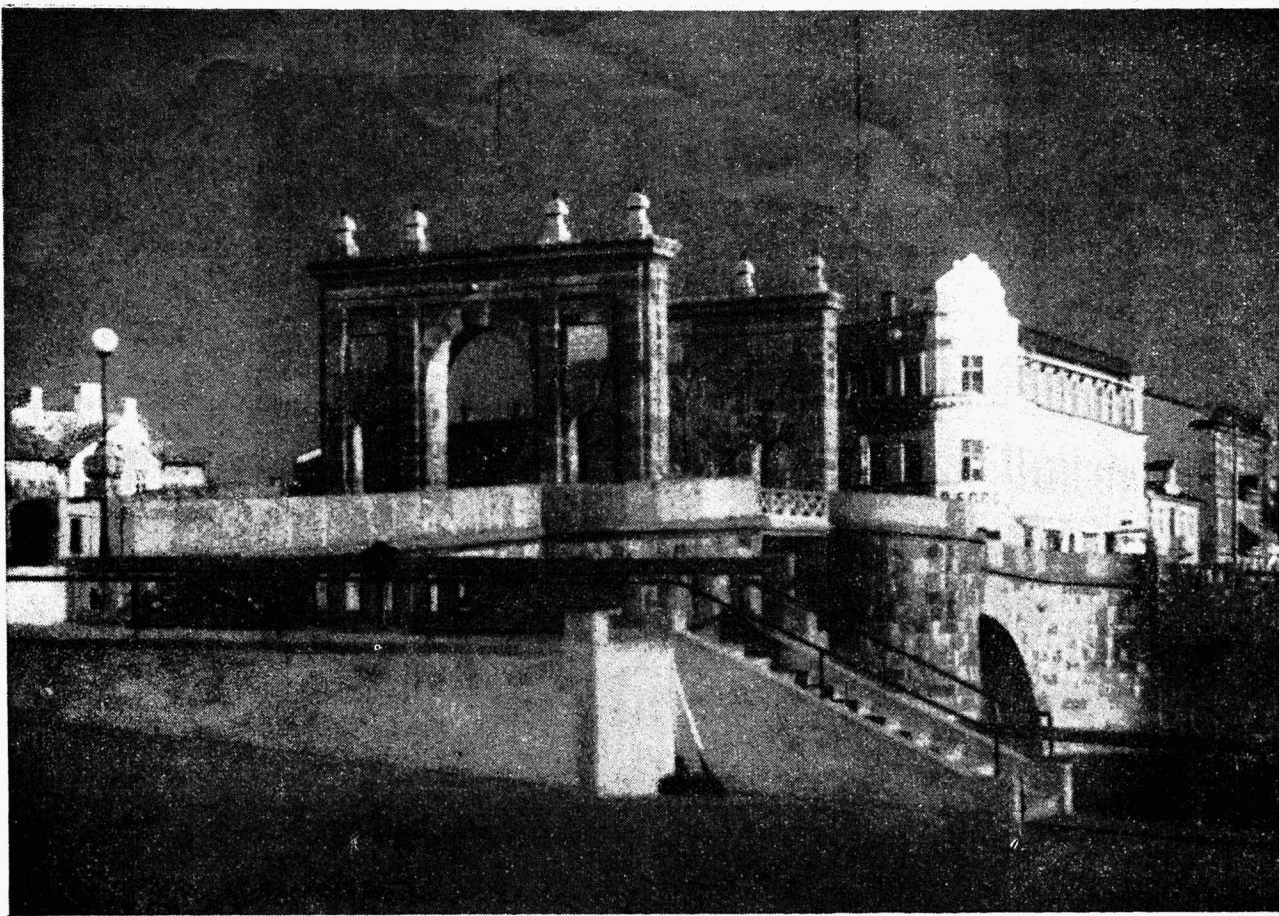
Jäägu meid ühendav Soome laht igaveseks sillaks Soome ja Eesti vabade rahvusriikide vahel nende ühistöös nii Põhjariikide väärikas peres kui ka Ülemaailmsesse Postiliitu kuuluvate rahvaste ühenduses — kõigi üldiseks arenguks ja hüveks!

Tallinn, Eesti
september, 1938.

G. Jallajas
Eesti Vabariigi
Postitalituse Direktor.

Ed. Laaban
Rahvusvahelise Büroo Juhataja.

Eesti Postiametkonda Soome juubelipidustustel, mis peeti k. a. 6. septembril ja järgnevatel päevadel Helsingis, esindas härra direktor G. Jallajas, kes isiklikult 6. skp. luges ette au-aadressi eestikeelse teksti. J. B.

Vaade Kivisillale Tartus

Postimuuseumi erinäitus Postitalituses

Soome rootsiaegse posti 300 a. juubeli puhul, mida pühitseti Helsingis k. a. 6. septembril ja järgnevatel päevadel, oli meie postimuuseumis korraldatud väike erinäitus.

Vaatamiseks oli välja pandud juubelit käsitlevad postiajaloolised dokumendid, rootsiaegsed maakaardid Rootsi, Soome, Eesti, Ingeri ning Liivimaa kohta; Rootsi esimese postimääruse (20. II 1636) algupärandid; ajalooliste isikute Gustav II Adolfi, Rootsi kuninganna Kristiina, riigikantsler A. Oxenstierna, Per Brahe ja teiste isikute kirjade algupärandid, mis kõik aadressitud Tallinna; Turust ja Viiburist Tallinna sihitatud kirjade algupärandid a. 1639 ja 1641; 1638. a. kirjade pealt kogutud kirjaliiv, mis seega 300 a. vanune. Tollal kasutati tindiga kirjutatud kirjade kuivatamiseks erilist peent liiva. Selle tõttu tunduvad tolleaegsete kirjade tekstid (tähed) paberil karedatena.

Postimuuseum rikastus hiljuti väärtus-

liku kingitusega, nimelt esimese rootsiaegse postimääruste koguga aastast 1707, mille annetas Stokholmi postiajaloolane, postmeister Teodor Holm. Ka see väärtuslik ese oli vaatlemiseks välja pandud.

Helsingist direktor Richard Granberg saatis meie postimuuseumile Soome posti 300 a. juubelistpostmarke (blokis). Need olid vaatlemiseks välja pandud ühes ümbrikuga, millel juubelistpostmargid on kustutatud eritempliga.

Vaasa postiinspektor Simo Grönroos saatis postiajaloolisi artikleid sisaldavaid soome ajakirju.

Välja oli ka pandud Soome postiametkonnale valmistatud auaadressi foto, äratõmme väliskaane kuldtrükkis tekstist, auaadressi soomekeelse teksti proovileht ja palju muud.

Erinäitusel oli väljapanekuid ka Eesti Vabariigi posti loomisjärgust (1918. a. kuni 1923. a.).

Postimuuseum oli avatud 6. kuni 10. septembrini ainult ametkonna teenistuses seisnevatele isikutele.

J. B.

*Postiteenijate
puhk kodu
Piritall*

Pirita suvekodus

Kolm roheline mattund suvimaja,
Eel käänak, kust kulgeb metsatee,
Me ühis pere kodu — vaba aja
Kus päikselastena me veedame.

Siin valdab magus rahu, töölt kui tulles
Meid Piritale kannab omnibus,
Või jalgsimatkal mereranda üles
Meid veetleb lainte siidne sillerdus.

On loodust lapsi siin, kes karastavad
End pruunistunult karges merevees,
Kes ühisvestlust, -mänge harrastavad,
Ja kelle huvi spordirõõmudes.

Ja teisi, keda paelub üksikolu,
Ning matkad kaugeil kloostri tagateil,
Kus mändide aroom ja puude võimas ilu,
Ja vaikusnauding metsakalmistul.

Ent lapsed — nende kirgas naerukaja,
Mis saadab sõprusmänge haaravaid,
Kui liidaks ühis pereks kogu maja —
Ning ehtis elurõõm ka valdab meid!

Nii sügiseni kevadkuudest juba
Keeb elu siin, me suvemuinasmaal,
Kus päike ühine, kuid igal armas tuba —
Sind tervitame, kodu Piritall

S. P.

Suvitusmärkmeid Laulasmaalt

M. Mõõnaste

On õige vähe olnud kuulda sellenimelisest suvituskohast Eestis. Meie ajakirjanduses leiame väga harva mõne rea kohast, mis õigupärast vääriks suuremat tähelepanu, kuna omab kõik suvituskoha hüved ja voorused.

Mõnus on siin suvitada, kuna kõik on siin käe-jala juures, nagu kaunid põllud, haljad aasad ning heinamaad, leht- ja okaspuumets, liivamaed päikesevannide võtmiseks ja küllalt ilus mererand.

Ka jalamatkajaile avaneb siin võimalus oma sporti suure edu ja mõnusega harastada.

Tee Klooga jaamast läbi Koska, Laulasmaa, Keila-Joa kuni Vääna-Jõesuuni on kaunimaid terves Eestis.

Müürina seisab haljas segamets mõlemal pool teed. Vahetevahel paistab läbi puude mõne suvila punane katuse.

Laulasmaa tee lookleb rööbiti mererannaga. Tunneb rändur väsimust või tükib palavus liiga tegema, ole lahke, mereliivane kallas on sinu kasutada. Ja soe on siin vesi ja merepõhi liivane ja puhas kui kuld. Ei saa võrreldagi Piritasogase ja haiseva veega.

Arvan, et üks põhjuseist, miks see suvituskohast nii vähe ajakirjanduse tähelepanu väärib, on see, et 90% suvitajaist kuulub siin ühe Eestis oma kultuurauto- noomiat omava vähemusrahva perre.

Eestlastest omavad siin vaid mõned üksikud oma suvilaid, kuna mitte-eestlastele kuuluvad siin suured maalahmakad ruumikate suvilatega.

Oli aeg, kus siin eestlasi üldse ei olnudki ega neile siin maad ei müüdudki.

Praegu on siin siiski mõned eestlased, nagu õpetaja Soomre, hr. Malter, Aule ja teised suutnud omandada krundid ja suvilad ning veedavad siin oma perekondadega suvepuhkuse kõigi mõnused ja mugavustega.

Laulasmaa postitalu

Asub see tarvilik asutis majas, milles kohvik, pood ja pagar. Ka õlut müüakse siin.

Iga päev kell 11, posti saabumise ajal, koguneb siia küllalt rahvast, kellest jällegi domineeruv osa kuulub ülalmainitud vähemusrahvuse perre.

„Krahv Iks, parun Igrek, proua von

Üpsilon,“ loeb tulnud postisaadetiste aadressed postitalunik.

„Tehkep rutem,“ piuksub näpitsprille kandev vanapoolne daam, kes palavale ilmale vaatamata kannab maaniulatuvat musta villast kleiti kõrge kaelapigistava tärgetatud kraega.

„Palun proua viisakamalt,“ vastab talle kirjatalunik, endine ohvitser, kes kohviku ja poepidajana täidab tasuta ka kirjataluniku ülesandeid. „Teie ei kõnele mitte oma toapoisiga.“

„Mina palub,“ tähendab mineviku varjude hulka kuuluv daam.

„Paluda võite, kuid mitte käskida,“ kostab kirjatalunik.

„Mina saatma eile üks telegramm nach Hapsal, aga see ei olema mitte jõudma sinna, mina ei ole saama üks vastus,“ ründab väest kirjatalunikku teine daam, kes oma seitsmekümnele aastale vaatamata kannab valget siidkleiti ja samasugust „Sonnenschirmi“, ning lilledega dekoreeritud kübarat.

„Telegramm on saadetud edasi Keila postkontori kaudu,“ kaitseb end kirjatalunik. „Ja kui teie ei ole saanud vastust, siis olete ise süüdi, oleksite pidanud saatma telegrammi makstud vastusega.“

„Mina olema tellinud üks kouge kõne Revaliga ja ootama juba 10 minutit. Mis kord see olema, et ma vastust ei saama,“ protesteerib kolmas daam, kes ketiga hoiab käe kõrval suurt hundikoera.

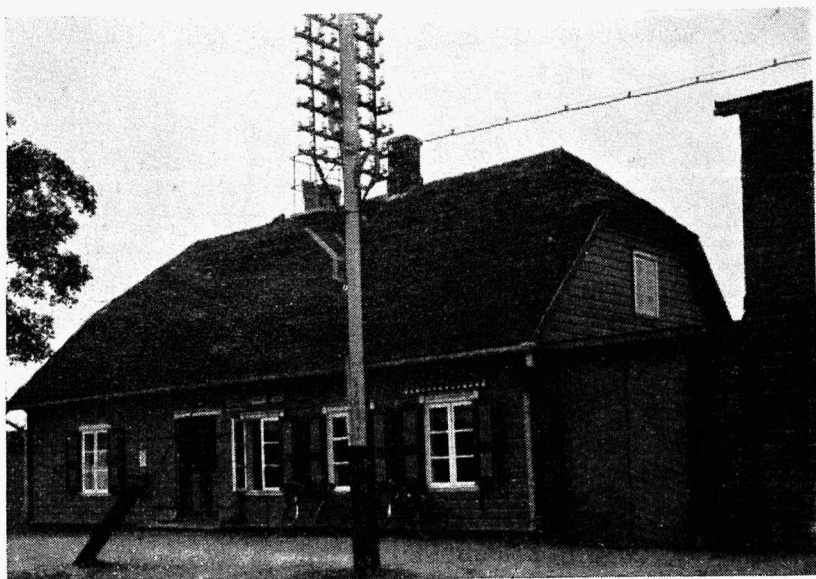
„Telefoniliin ei ole ainult teie tarvis,“ vastab kannatust kaotanud vabadussõja sangar, kes oma tasuta tehtava töö eest peab kandma selliseid põhjendamata etteheiteid, „kui tuleb teie järjekord, siis saate ühenduse.“

„Käimiseks on uks ja mitte aken,“ teeb ühele saksapoisile märkuse kirjatalunik.

Poiss oli arvanud heaks ronida sisse lahtisest aknast, kuigi paari meetri kaugusel oli avatud uks.

„Mis maksab see vanarauakauplus,“ küsib ironiseerivalt tuliueel jalgrattal oma „Zeitungi“ järele sõitnud saksa poiss eesti külapoisilt, kes vanal logiseval rattal poodi oli sõitnud oma sisseostusid tegema.

Üldse suhtutakse selle vähemusrahvuse esindajate poolt väga üleolevalt siin Laulasmaa maa pärisperemeestesse — eestlastesse.

Tõrva postkontor

Foto P. Kann

Postiteenijale ekskursioon

„Mootori“ suur omnibus tõi nad siia ühel kaunil pühapäeva hommikul.

Postirahva arvukas pere lõi oma laagri lahti kirjatalu lähedal metsas. Võeti kohe ka vähe kehakinnitust, nagu see eestlase iseloomule kohane, kuigi sõit Tallinnast siia kestis vaid veidi üle tunni.

Bajaanimuusika saatel tehti katset haljal murul ka jalakeerutusega. Prooviti pallimängu. Tunti lihtsalt mõnu viibimisest kaunis looduses.

Alles mõne tunni mõnulemise järele mindi tutvunema Laulasmaa supeloludega mererannas.

Vesi oli puhas ja soe ning postirahvas kastis mitu ja mitu korda oma väsinud keha Klooga lahe karastavates voogudes.

Mõni mõnules vees mitu tundi ja ei märganudki ähvardavat äikesepilve, mis Paldiski poolt üles tõusis.

Tuli tubli hoog äikesevihma ja mõnegi daami kleit sai läbimärjaks.

Kuid tuju see ei rikkunud. Kirjatalu kohvikus leiti peavarju. Joodi õlut, kohvi ja teed niikaua kui vihmaseadu möödus.

Ja varsti ta mööduski ja sätendav päikeseketas jätkas jälle oma soojendavat tegevust.

Kohviku aias löödi varsti laul lahti. Oli päris kontsert, kus harrastati rohkem soololaule, soliste leidus postirahva hulgas mitu ja mitu.

Kui härra Köster oma vägeva bassiga alustas A. Lätte laulu „Kuldrannake“, mida härra Lukk kitarril väga musikaal-

selt saatis, siis ei jäänud mitte ainult „külad kuulamaie“, vaid isegi eemal teel liikuvad mineviku varjude kujud jäid hetkeks peatuma.

Kahju vaid, et postikooriliikmeid ei olnud ilmunud sellel määral, et oleks saanud teha korralikku koorilaulu.

Kell oli juba 9, kui postirahvas Laulasmaalt lahkus, et järgmisel päeval asuda jälle kirju sortima, rahakaarte ja tähtkirju vastu võtma ja välja andma ning muud sellist üldkasulikku tööd tegema.

Puhkepäev oli veedetud kasulikult ja keegi ei kahetsenud, et võttis osa sellest ilusast algatusest.

Kes suvitavad Laulasmaal

Eestlastest suvitavad siin Seevaldi direktor dr. Tomingas, Ringkonnakohtu sekretär Luik, sõjaväeametnik Rätsep, Majandusministeeriumi inspektor Viisima, o-ü „Savi“ direktor Luuberg perekondadega, kes kõik suured bridžimängijad. Ka suured kalamehed on nad, kuigi mina selle juures kahtlen.

Laupäeva õhtul mindi kalale suurte lootustega. Võeti kaasa isegi soola, et värsked angerjad kohe ka sisse soolata. Ei oldud unustatud ka napsi ja õllepudeleid, sest kavatseti kohe kalad ära küpsutada ja sakusmendiks ära tarvitada.

Kuid angerjad olid nähtavasti agentuurteateid saanud kardetavate „kalameeste“ ilmumisest ja viinad ja õlled joodi küll sel ilusal pühapäeva hommikul merekaldal ära, kuna sakusmendiks ei tarvi-

S O O S I K

— Üks kolmandik, ütleb sõber Sälksaar ja teeb grimassi.

— Mis asja?

— Vaadakem seda India uudist siin „Sarves“, vastab Sälksaar, osutades välismaiste postiteadete reale. — Siin, lugege!

Loeme: India ringhäälingus keegi naistegelane refereeris, et telefonipreilidest saavad suurepärased abielunaised oma kannatlikkuse, avameelsuse ja viisakuse tõttu. Kaks aastat teenistust kommutaatoril ja iga telefonidaam haistab juba õhust, kuidas abonenti või härra abikaasat kohelda, — kannatlikult ja viisakalt ja tuhandeid kordi hambaid kinni pigistades...

— Ilus jutt, kui roosiõiest, jätkab Sälksaar. — Aga, ma ütlen, üks kolmandik selles mõttes. Kaks kolmandikku aga elavad peost suhu, nii kiiduta kui laiduta. Kuid on ka neid, kelle peale pead iga päev ei midagi muud kui vihastama.

— Ära ole nii pessimistlik, vastan. Tallinnas ja Tartus ikka vähemalt kaks kolmandikku täitsa kiiduväärseid. Seal kindlasti on kvaliteet, see on — respekt šefi ja rahva ja enese vastu parem.

— Aga tead sa, kuidas on mõnel pool provintsis? Ei tea? Noh, ma siis kõnelen ühe loo. Ja sõber Sälksaar kõnelebki.

*

Väikelinn. Elu peost suhu. Riigiteenija — kaupmehe parim kunde. Ametnikkond — klass omaette. Kõik muu pööbel: päevatöölised, lokkijad, äriteenijad, kudujad, õmblejannad... hm!

Kuid ühe mamma silmateraake on „ametnik“, daam keskjaamas, Preili, Riigiteenija. See

tatud mitte küpsetatud angerjaid, nagu see kavatsetud oli, — sest angerjad olid end targu kõrvale hoidnud, — vaid konservikarbid sealih ja mulgikapsastega täitsid õnnelikkude kalade aset suure eduga.

Postirahvast suvitavad siin peale peapostkontori ülema M. Ruubeli, kes juba teist aastat Laulasmaal oma suvepuhkust veedab, veel Tallinn-Vaksali kontori ülema Valteri perekond, Välispakkide kontori ametnik härra Ader, tema abikaasa, peapostkontori ametnik pr. Ader tütardega, Postitalituse ametnik pr. Krabi.

Oleks väga soovitav, et meie kutseühingu tegelastest mõni ära eksiks Laulasmaa kanti ja vaataks, kuidas siin Maapanga ametnike suvekodu töötab. Laulasmaa vääriks küll seda, et meie ametkond ka siin oma suvekoduks maja soetaks.

on ju seisus, teate, mis väärib toonitamist, sest igaüks lihtsalt ei jõua selleni. Väljataga väikelinnas. Kuid preili Veera on jõudnud! Ning sirge ja sale rüht, kaame jume, hästiravitud käekesed veel peale selle. No mis sa teed, kui meie kitsad olud ei võimalda Hollywoodi või muid kõrgeid sfääre, ja inimese enesetunne peab iseenast aina raiskama ja närtsitama mingis ühetoonilises sekeldamises stepslitega ja abonentidega, tšekkidega ja klappidega, — ikka pirr! ja pirr! Ka siis, kui lihtsalt ei ole vähi-matki tuju ega tahtmist teha muud, kui lebada diivamil, unistada, vaimustada küünekesi, imetleda end peeglis, vaimustuda iseendast... oo, kui kaunis! Kuid — ah, pead istuma keskjaama kõval toolil, laiast maailmast eraldatud hämaras tagatoas, kus on ainult see tüütu pirr! ja pirr! Oh, kui armetu see on! Ja oleks, et teised „lauad“ keskjaamas suvatseksid ka abistada ja aidata vastata. Ei. Ütlevad vaid, et teil, preili, ju kõige vaiksem laud, mis abi teil vaja... Arusaamatud inimesed! Aga tasun neile, sest millestki peab inimene ju leidma lohutust: kui on „puhang“ neil ja langeb klappe kui loogu, ei see siis mulle lähe korda. Saagu nad riielda ja olgu õnnatud, kui ülemus jälle nad mõne kaebuse järele üle hulga või ükshaaval „võtab läbi“. Mina aga võin hoida siis pea võidurõõmsalt püsti ja hellitleda enesetunnet, sest mina ei ole süüalune, vaid sootuks midagi muud... Hahahaa... selle vanamehe võin ma... Kui ainult viitsin... hahahaa — ajaviiteks...

Aga elu on ometi nii hall. Ikka nõutakse sinult, ikka kohustatakse, ikka vajatakse — poseerimist, ilusaid silmi, mingit tööd ja teiste tunnustamist. Iga autojuht ja laastuhööveldaja ja leivategija või vürtspoodnik arvab endal olevat õiguse pärida, miks ei vasta, miks ei lahuta, miks ma olevat tige? Häh, nagu oleksin mina mõni kõõgitiinu, keda aina käsutada võib. Mõistmatud inimesed, kel ei ole aimugi viisakusest ega heast toonist, mis ometi daamile peab tagama nii endastmõistetavalt teatavaid eesõigusi, mugavusi, vabadusi. Säärane elu muudab iseloomu tahtmatult jõhkraks. Lihtsalt enesekaitse sunnib neile andma vastu mis särtsub, kelleks nad mind peavad! Ja see aitab: teavad juba ära ja tunnevad häälest, millal olen tõel, ja siis lihtsalt ei kõlistatagi. Või jälle, klapp kukub, aga häält taga ei ole. Imelik. Aga, hm, võib-olla tahetakse nii saada maksuta kõnesid? Tunnevad ära, et mina olen ja loobuvad siis? Oot, oot, seda ma „vanale“ kõnelen. No see proua X ja preili Y ja küllap ka proua Z saavad sellega hakkama küll. Ah-ha-haa, ega trumpe kunagi ole ülearu... Sosina jutt küll, aga kes minust

hoolib. Igaüks on valmis kaevama teisele auku, kui aga saab seeläbi upitada enda mina.

Ainult mamma on hea. Tema üksi usub, et töö on nii väsitav ja nii piinav ning et see viib tuju alla nulli. Kikivarvul ta käib, kui olen kodus, ja nii mõnus on, et ta mul kodus mitte midagi ei käsi ega lase teha. Papa saab pensioni, mina teenin ka, ja mis mammal siis viga. Võin minna kuhu tahan, olla, kus tahan, — ega ma enam laps ole. Dešuurihommikul marmake, see hea inimene, äratas mu alles veerand tundi enne tööhakku, ise kribinal-kribinal tormates poodi, nõudlema:

— Andke kohe kaffi koort. Mul tütreke tööle saata! *

Viisivere väikelinna keskjaam. Mõned kuud harjumist häälega, siis eritled juba igatse. See preili on vilgas ja liigutisus ladus kui klaverikunstnik; kuid ägestub kohe, kui kärsitusest satud kaks korda väljakutseks kõlistama. See proua ei kuule vist hästi, kuid selle eest on ta väga sõbralik ja viisakas. Kolmas daam näib alati hajameelsena ja vähemalt kolm korda ütleb ja kordab numbrit, mida soovid ning iga kõne lõpul kõlistab ja küsib järele: „Kas lõpetasite? Ei! Ah jah! Tähendab, ei räägi enam. Täna!“ Üks preili annab ühendusi kui õhust ja sa imestad, kuidas ta küll need numbrid nii kähku kätte saab. Kordab numbrit üsna tasa ja areldi, kuid eksimist ei iial. Ägestumist ega rahutust tema ei tunne. Töötades temaga võiksid küll ühikud olla viiskümmend protsenti „kõhnemad“ kui töötades sellega, kellest alul oli jutt, — meie hellitatud Veeraga.

Kõlistad Väljatagale.

Paus. Pikk paus.

Jääd ootama. Kuid vaikus. Siis kõlistad uuesti, pikemaalt. Ikka vaikus. Mis ta teeb nüüd sääl, mõtled. Kõlistad jälle ja nüüd paned minutilugeja käima. Vastust ei tule. Ootad, ja mõtled ja kõlistad. Ja loed minuteid: üks, siis teine, siis kolmas minut. Tohoh, mis siis nüüd on? Aga ei ole mitte midagi, ainult, et vastust ei tule. Kõlistad uuesti, sest nüüd juba aimad, kes on linnakeskjaama dežurant, ja oletada liiniriket ei ole põhjust.

Siis viimaks linna poolt üksainus surmapõlgav silp:

„Noh?“

— Aga miks te ei vasta? Ei saa ju ometi nii...“

„Mis te tahate?“ tuleb jääkülma ja selliselt rahulik vastus, et su protestivaim mittemillestki ei märka kinni hakata. Sest sa taipad nii selgelt, et on tegemist vastasega, vääriga vastasega, kellel on enesekindlust ja seisukorrast üleolekut, küllap vist jultumustki.

— Hm, lubage Viisivere 15, lausud mässuvaimu alla neelates.

Vaikus! Ei numbrit kordamist ega teatamist, kas saab kohe või jääb ootele. (Milleks kulutada ennast sellesteks pisiasjadeks!) Ootad, ja hakkad oletama võimalust, et liin Viisiverre oli kinni. Ometi hoiad „toru“ kõrva ääres paar pikka minutit, sest ega tea! Annad vahepeal teisi ühendusi ja vahepeal kuulatad jälle Väljataga poole. Aga ei midagi. Annad jälle ühendusi, kuid oled rahutu. Siis võtad südame rindu ja kõlistad uuesti, et vähemalt nii muuseumis küsida Veerakeselt, kas järjekord on suur ja kuidas on selle Viisiverega...

Kuid vaikus! Ja vaikus ka teise kõlistamise ning kolmandagi järele. Väljataga ei võta jutule. Surnud ja mahamaetud! mõtled meeleheitel.

Aga ei sugugi. Veerakesel on vaid tuttavana järjekordne — jututund... Ja kuidas sa ometi alandad ennast tuttava ees, et vabandage, ma pean jälle vastama, praegu on tööaeg, ei saa, jne...!

Abonendid käivad hinge peale, kõnesid on üle anda seeriaid, kuid sa oled võimetu ja ainus asi, mida saad, on — keeruta vända! Keeruta vända, et rummust tuli lendab ja masinavärk rappub kui vanker vihahoos pärimäge alla poole hüppeldes. Surma ja hukatust soovid sa Väljataga väikelinna ja elavalt kujutled, et vända iga ring heidab linna pommi ja iga sekund saadab sinna kaksikümmend lõhkevat granaati...

Siis märkad viimaks, et sulle kõlistatakse vastu.

„No-oo, kas olete hulluks läinud,“ tuleb linnast irooniline vastus.

— Jah, olen, vastad Veerale. — Kuid ma imestan, et mu viha teid ei ole veel tapnud selle meeletu töötakistamise pärast. Kuhu jäi Viisivere 15?!

„No, kuulge, mis te õige sõidite, Viisivere keskjaama andsin juba tund aega tagasi. Ega te laps ole, et säält ise ei oska oma numbrit küsida.“

Ütles ja läks. Läks minema! Ja jällegi jääd ootama. Et kas saab nüüd, või ei saa, et kas saab täna, või saab alles tuleval aastal. Sa taevane heldus küll!

— Kuule, Sälksaar, küsitleme ahastavat jutustajat. — Miks te seal siis asjale käiku ei andnud. Kui asi nii, siis oleks tulnud kaebust tõsta.

— Kaebust, kelle ees! resoneeris Sälksaar. Kui teenija, ütleme Veera on soodustatud seisukorras, siis on väikemees, kes kaebab, omadega läbi. Ei, ei, nii lühinägelik ei tohi juba olla. Sest siis on korra pealt „marmortahvil“ su enese nimi, mitte selle teise. Ja siis hakatakse sind ennast pidama silmas, tead küll... mustas nimekirjas, kui kiuslikku, kaehlevat ja isemeelikut inimest, kes toob sekeldusi ja pahandusi ja häirib rahu.

Stepseldaja.

Villem Vasknööp kirjutab alapealkirjast

See oli selle aasta augustikuu ühel pühapäeva õhtul, kui ma raadiost püüdsin õngitseda riksastuste-raksastuste vahelt päevauudiste suutäisi. Maailm on nüüd manöövreid ning mürtsu täis. Minu korteri ukse alt oli tuppa topitud trükitöö, milles kirjeldatakse maailma hukkamist veel sel aastal. Seesugused asjad sunnivad inimest olema valvel. Ja kui ma siis seal sedaviisi istusin täis põnevust, käis aparadis üks ilmatuma kärtsak. Kohe peale selle teatati selge häälega, et Postitalituse herra direktor olla annud oma ametkonnale ringkirja, milles noomib ametnikke, kes olla väga ebaviisakaks muutunud, nõnda et ta on sunnitud neid korrale kutsuma.

Kuulnud seda ma jäin tükiks ajaks tooli leeni najale üsna vastuvõttevõimetult kõssitama. Kui siis jälle aju liikuma hakkas, ma arvasin, et see kärts, mis käis enne pörutava uudise edasiandmist, lõi kindlasti Ringhäälingusse ja hallowaja räägib selle tõttu nüüd segast juttu. Aga edaspidine jutt oli jälle normaalne ning usutav.

Siis meenus mulle herra Sepp ja kõik, mis tema on postinimestest tarka rääkinud. Et küllap nüüd mõni ametnik jättis jälle oma suitsuotsa tuhatsois kustutamata või teine ei kummardunud küllalt teatraalselt kärkiva lihniku ees, ehk jälle tütarlaps keskjaamas ei vastanud küllalt alandlikult joomarile, kes teda korduvalt saatis roppu paika. Inimesele, kes puutub kokku rahvaga, võib juhtuda kergesti mõni „eksimus“.

Järgmisel hommikulgi mõlutasin neid muremõtteid, kui keerasin suutäie heeringat kahe leivatüki vahele ja kõmpisin kontoris. Kontoris oligi maailmatuma trivooga lahti. Kogu kantseleil oli piltlikult üteldes sisikond välja lastud. Kaustad, aktid, kaantevahed, sahtlid, kapid, paberikorvid, isegi aastaid tarvitamata seisnud ventilaatori luuk oli kistud lahti, otsitud läbi, tuhnitud segi.

Selles korralageduses pühkis kantseleimees mustade sõrme dega üle higise näo, nägi välja nagu vanaaegne rehepapp ning karjus ühtesõnu: „Ei leia! Ei leia! Ei leia!“ ... Oli jube pilt.

Operatsiooniruumis oli üles rivistatud terve kontori mees- ja naiskond. Ülem marssis rivi ees

...kantseleimees nägi välja nagu vanaaegne rehepapp ning karjus ühtesõnu: „Ei leia! Ei leia! Ei leia!“

edasi tagasi, suurekaustaline ajaleht käes ning eksamineeris ametnikke selles lehes kirjeldatud viisakusraamade ulatuses. Üks ametnik, kes kogu oma elu õppinud juurat, luges tagajärjelt juba sajandat korda ajalehe sõnumit, milles kirjeldati selle kurja ringkirja saatmist, et sel teel saada umbkaudseidki andmeid, millal ringkiri võis tulla. See on ometi kuulmatu, et ühes postkontoris kaob ringkiri. Postkontoris, kus ei tohi kaduda ropu sisuga aprillikaartki.

See oli hirmsam päev kontori ajaloos kui revolutsioon või okupatsioon. Kuid ta möödus. Möödus teinegi. Ja siis saabus päikesepaiste pärast valku ja kolleda müristamist. Värskest ajalehest leiti alläärest pisike õiendus, et lugu selle postitalituse ringkirjaga olla läinud veidi viltu. Olla jäänud ära alapealkiri: Nii kasvatatakse postiametnikke Indias.

Selgus koguni, et seesuguse sisuline sõnum on ilmunud ka viimases „Postisarves“, kust leht ta maha kirjutanud. Noh, kõik rõõmustusid muidugi. Ainult kantseleiveli jäi endiselt tõsiseks. Ta oli saanud kahe päeva

jooksul seesuguse sauna, et kui ta oleks olnud varem purjekas pootsmaniks, ka siis oleks see läinud talle südamesse. Nii ta seletas, kui tuli minu juurde ja ütles:

„See asi ei või niimoodi jääda.“

„Täiesti minu arvamine,“ ütlesin mina.

Nii me siis teemegi kahe mehe peale ühe ettepaneku: „Postisarv“ avaldagu oma veergudel umbes seesuguse sisuga sõnum, et selle ning selle lehe neegri poisid on kangest kuumusest ning kauakestnud uudistenäljast kaotanud orienteerumisvõime ning ka muu mõistuse üsna põhjalikult. Eile nähti neid Mereküla rannas suurte kivide otsas kükitamas. Küsimuse peale, mida nad seal teevad, vastasid mehed, et sõidavad elevantide seljas Indiasse.

Järgmises numbris trükitagu siis õiendus, et sellel sõnumil jäi kahjuks ära alapealkiri: Kuumuse mõju ühe njam-njam suguharu neegripoiste juures.

Tervitan kaasvõitlejaid piinlikku olukorda asetatud

Villem Vasknööp.

Mida kuulda ja näha välismailt?

INGLISMAALT

Kirjakandjad ja majatrepid.

Teatavasti kaebasid inglise postiljonid, et kirjakanne uute kõrgete elukorteriteks ehitatud majade treppidel muutub tervistrikkuvaks. Postitalitus lubas olukorda põhjalikult uurida, et siis vastavaid parandusi ette võtta. Nüüd uuritaksegi küsimust teadlikult ja „parteilt“. Neli postiljoni — kaks suurema- ja kaks väiksemakasvulist — kannavad oma postisaadetiste kandamit mööda kõrgete majade pikki treppe ja on sealjuures tunnustatud arstide kindla kontrolli all. Arstid peavad ära määrama füüsilise töö mõju kirjakandjate tervisele ja siis otsustama, milline postisaadetiste koorem oleks normaalne sellistel pikkadel treppidel kandmiseks.

Telefonide suur juurdekasv

Telefoniabonentide juurdekasv ületab Inglismaal kõik senised rekordid sel alal. Koostatud eelarvet oldi sunnitud sajaprotsendiliselt „üle ehitama“. Viimase 12 kuu jooksul on ehitatud ümarguselt 250.000 uut telefoniseadet.

Telefon — nakkushaiguste levitaja.

Inglise ajakiri „The Leader“ tõstis üles küsimuse, kas üldise telefoni tarvitamisel ei kandu edasi tiisikuse bakterid. Vastava küsimuse arutamisel parlamendis seletas postiminister, et hädadoht olevat minimaalne ja vastuabinõud selles asjas olla küllaldaselt põhjalikud.

„The Leader“ omalt poolt väidab aga, et hiljutisel katsetamisel bakterioloogide poolt leitud mikrofonist veel 48 tundi peale haige kõnelemist pisilasi, kes olnud aktiivsed. Ajakiri nõuab kindlamate desinfektsioonivahendite tarvitusele võtmist.

„Seesam avane!“

Londoni pea-postkontor on varustatud mitme uksega, mis meenutavad oma avanemismehhanismiga jutte „1001 ööst“. Nende uste avamiseks pole tarvis isegi mingit nõiavormelit, nagu — „Seesam avane!“, vaid nad avanevad iseendast, niipea kui keegi neile läheneb. Nõia aset täidab siingi jälle mitmekülgne „fotomehhanism“. Uksele läheneja poolitab teatud valguskiirte vihkese, mille tõttu astub tegevusse elektrijõud pannes liikuma hoovad ja kangid, mis avavad hääletult ukse. Teatud aja järele lükkab vedrumehhanism ukse endisse seisakusse. Uus leiutis aitab palju säästa ajakulu, kuna ta on võetud tarvitusele peamiselt seesuguste uste juures, mida läbivad hulgaliselt pakkidega koormatud või käsikäruksid lükkavad äriteenijad ja postitransportijad.

IIRIMAALT

Ametniku ebatäpsus ja teenistustasu.

Iiri postiametn. organisatsioon püüab parandada määrust, mis näeb ette ebatäpselt teenistusse ilmuvate ametnike igaaastase teenistustasu juurdekasvu kärpimise. Organisatsioon on arvamisel, et ametnik, kes oma teenistuskohuste täitmisele peab ilmuma enne kella 7 hommikul, võib aastas tulla ebatäpselt 24 (!) korda, ilma et seda arvesse võetaks teenistustasu juurdekasvu kärpimisel. Valitsus vastas nõudmisele eitavalt. Organisatsioon otsustas selles asjas uusi samme astuda.

Maaposti saamine tihedamaks.

Iirimaaal on praegu 4.970 maapostiasutist, mis saavad posti alljärgnevalt:

iga päev nädalas 3.500 asutist.

4 korda nädalas 73 „

3 korda nädalas 1.200 „

ja ülejäänud asutised vähem kui kolm korda nädalas. Kuna ülaltoodud postisaatmise tihedus on kehtiv kriisiajast, siis viimasel ajal on korduvalt avaldatud soovi, et posti saatmine maa-asutis- sisse muudetaks jälle tihedamaks, vähemalt enekriisiaegseks. Nüüd hakkavadki 600 maapostiasutist senise vähem kui kolme korra asemel nädalas posti saama iga päev.

SAKSAMAALT

Austria posti- ja telegraafitalituse lõpp.

Riigikantsleri dekreediga nimetati senine Austria posti- ja telegraafitalitus, samuti postihoiukassamet Saksa postitalituse osaks. Postiministril on volitus seniste Austria postivaranduste korraldamiseks. Postihoiukassa varandus nimetati Saksa posti erivaranduseks. Austria posti ülevõtmistööde juhiks Viinis määrati üks Saksa postitalituse juhte, insener Fleischmann.

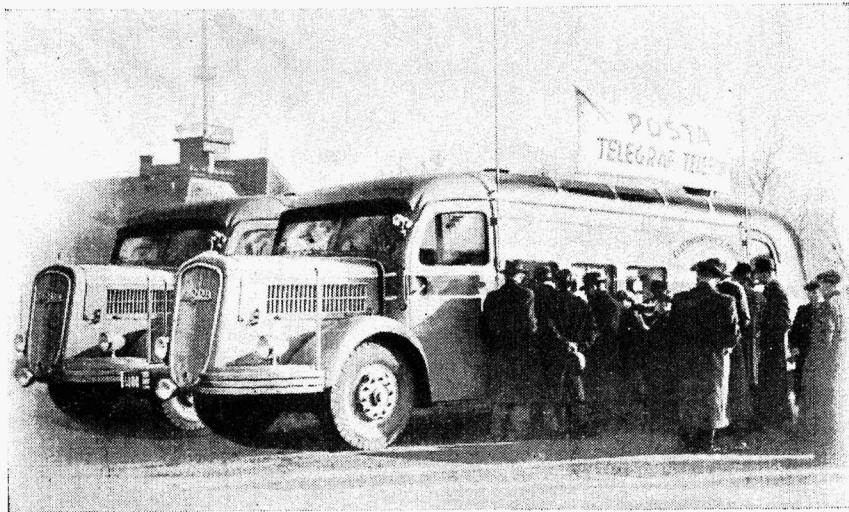
Saksa postiametkonna puhkesoodustused laien- datakse nüüd ka Austria piirides teenivaile kolleegidele.

Natsionalismi pärast kannatanud ametnikel Austrias kustutatakse nende karistused.

Riigikantsleri korraldusel, mis antud sisemistri ettepanekul, kustutati kõikidel ametnikel need karistused, mis ametnikele määratud rahvussotsialismi ideede eest võideldes. Nii võetakse tagasi rahvussotsialismi õhutajatena val- landatud ametnikud samadesse asutistesse ja samadele kohtadele, kust nad aasta tagasi olid

Autopostkontor

Tšehhoslovakkias võeti tarvitusele „autopostiasutis“, mis rakendatakse tööle suuremate avalike pidustuste või sündmuste puhul, kus suured rahvakogunemised. Selles asutises saab postitada liht- ja tähtkirju, rahatransferte, telegramme, võimaldatakse telefonikõnesid jne.

sunnitud lahkuma. Katkestatud pensiooni maksmist jätkatakse, tasude kärpimise näol antud karistused tühistatakse jne... Teistesse asutistesse ümberpaigutatud teenijad võivad sama korralduse põhjal saada tagasi oma endised teenistuskohad.

Ametnikel on võimalus neid „heakstelemise võimalusi“ kasutada kas täiel määral või osaliselt, nii nagu ametnik seda ise soovib.

Eriliste saavutuste tunnustamine.

Eriliste saavutuste tunnustamise puhul lähtutakse Saksa postiametkonnas postiministri seletuse järele nüüdsest peale seisukohast, et kõrge arusaamine töö ja saavutuste tähtsusest natsionaalsotsialistlikul Saksamaal asendagu senised rahalised tasud teenete hindamisel. Hinnatavate saavutuste puhul vastav ametnik saab nüüdsest peale raha asemel erilise tunnustuseseme vääriskas vormis. Mehisuse ülesnäitamisel hädaohus, silmapaistvate töötulemuste puhul ametikohuste täitmisel, edu saavutamisel spordi alal jne., eriti aga järeltuleva soo eest silmapaistval viisil hoolitsemise korral annetatakse ametnikule vastav tunnistus ühes juhi pildiga. Juhil raamatu „Mein Kampf“ võib postitalitus iseseisvalt seda väärivale ametnikule annetada.

Nende tunnustusesemete jagamisel ei ole mõelduandev teenija ametijärk ega muud vahed teenistusredelil.

ROOTSIST

Posti-hoiukassa — rootslaste „lemmik“.

Postihoiukassa on kogu Rootsis väga populaarne, kuna „opereerimine“ selle kaudu toimub lihtsalt ja vähima vaeva ning ajakuluga. Rootsis ei hoia keegi ainukestki kokkuhoitud krooni kodus kastis või sahtlis. Kokkuhoitud kroonid antakse kohe postivedaja kätte ja saadetakse lähemasse postiasutisse hoiule. See võimalus on eriti kasutatud käsitöölise, vaesemate talunike,

maatöölise ja teiste poolt, kelle kokkuhoiu summad selleks liiga väikesed, et neid saata mõnda panka, mis pealegi maainimesele harilikult kauguse tõttu tülikalt kättesaadavad.

Kuni 1923. a., millal hoiukassa reorganiseeriti, oli hoiusummasid ligi 100 miljonit krooni. Mõõdunud 15 aasta jooksul tõusis hoiusummade arve ligi 600 miljonile kroonile. Oma hiljutisel intervjuul on postihoiukassa direktor ütelnud ajakirjanikele Oslos, et viimasel ajal on hoiukassa tegevus näidanud usumatut tõusu. Nii olla kassas praegu 3,5 miljardit kr. hoiusummasid, iga hoiuraamatu omaniku kohta keskmiselt 978 kr.

Riik on hoiukassalt saanud 1923. a. alates 12 miljonit kr. riigisissetulekuks.

Muide, iga isik võib omada ainult üht hoiuraamatut. Hoiusumma ei tohi ületada 5.000 kr.

TSEHHOSLOVAKKIAST

Tiitel „proua“ igale naispostiametnikule.

Postiminister tegi korralduse, et — esialgu küll ainult 1938. aasta jooksul — kõiki naispostiametnikke nimetataks teenistuse ajal tiitliga — „proua“, vaatamata sellele, kas kõnetatav on abielus või vallaline. Selle korralduse tegi postiminister ametnike organisatsioonide korduva nõudmise peale.

Telegraafi ja telefoni arengust.

Telegraafi alal püütakse ikka enam juhtmeid asetada kaablitesse. Seni tarvitusel olnud Hughes- ja Baudot-aparaadid asendatakse kaugekirja-masinatega, mida võib ühendada telefoni kaugeühenduste kaablitega.

Valguspildi-telegraaf töötab Prahas peatelegraafi juures.

50 km pikkuse kaablivõrgu abil reguleeritakse kõik Praha avalikud ajanäitajad, samuti osa eraajanäitajaid. Sama süsteemi järele hoitakse häirevalmis 48 alarmsireeni.

Telefoni alal on viimase 1½ aasta jooksul ehitatud 9.000 km uusi telefoniühendusi. Alates 1925. a. on pandud 1600 km kaablit, 360.000 km juhtmepikkusega. Selletõttu muutusid eriti rahvusvahelised Nord-Süd ja West-Ost ühendused eeskujulikeks. 1937. a. aluks oli kogu riigis telefonijuhtmeid 1.049.080 km (1920. a. 222.500 km), 2.950 keskjaama (1920. a. 1.200).

Kaitset postiteenijaile.

Käesoleva aasta aluks reorganiseeriti Tšehhoslovakkia postil teenijate kaitse süsteem. Uue korra kohaselt anti teenijaile välja 2.480 tulirelva, 700 trillervilet, paarsada vastava ehitusega keppi, kumminuie jne. 15 ametnikule anti valvekoerad ja koerte arvu suurendamine on praegu veel päevakorral. Samal ajal postitalitus organiseerib tihedamat koostööd politseiga.

Postitalitus arvab, et nii on tehtud kõik võimalik ametnike kaitseks ametikohuste täitmisel.

POOLAST

Aprillikaardid haavava sisu ja pildiga keelatud.

Postidirektor tegi korralduse, et nalja-postikaardid, mis saadetakse massiliselt 1. aprilliks igal aastal juhul, kui nad kirjaosas sisaldavad haavavaid väljendusi adressaadi suhtes, või pildiküljel haavavat pildikujutust, jäävad adressaatidele kätte toimetamata.

AMEERIKA ÜHENDRIIKIDEST

Õhuposti kahekümneaastane juubel peeti tänavu maikuus. Ameerikas toimus nimelt esimene õhu teel posti edasitoimetamine 15. mail 1918. aastal, tähendab 20 aasta eest. Tänavustel 15. kuni 21. maini kestnud „riigi õhuposti nädalal“ tehti suurejoonelist selgitustööd ja propagandat õhuposti tarvitamise heaks.

Postitalituse liigne kokkuhoid takistab tööd.

Veometnike ühing süüdistab postitalitust, et viimane oma suure kokkuhoiupoliitikaga tegevat võimatuks korraliku töötamise postivagunites.

Enne kokkuhoiuvahendite tarvitusele võttu oli veosakond tuntud oma suure tööväime ja töökorralikkuse poolest. See oli kogu osakonna uhkus. Nüüd aga, sellele vaatamata, et hakkas kehtima 40-tunnine tööaeg, vähendati veosakonnas ametnike arvu. Nüüd on tavaline nähe, et posti sortimine sõidu ajal toimub väga korraldult, kuna varem oli just see osa tööst väga eeskujulikult tehtud.

LÕUNA-AAFRIKAST

Postiteenijad soovivad korteriraha.

Lõuna-Aafrika postiteenijate organisatsioon esitas postitalitusele korteriraha määramise soo-

viavalduse. Postiteenijad põhjendavad oma soovi sellega, et teised riigiteenijad nagu raudteelased, sadamateenijad jne. varustati hiljuti korterirahaga.

Peamiseks korteriraha nõudmise põhjuseks on aga asjaolu, et enamik organisatsiooni liikmeid on sunnitud oma palgast 30%, 40% ja isegi 50% kulutama korteriüüri maksmiseks, asetades ametnikud sellega äärmiselt raskesse majanduslikku olukorda.

INDIAST

Postiametkond arvudes.

India postiteenijad kuuluvad 12 kutseorganisatsiooni. Kümme neist organisatsioonest on koondanud enda ümber 36.872 postlast, kuna kahe organisatsiooni liikmeskonna suuruse kohta puuduvad täpsed andmed. Indias on 97.000 alalist ja 23.000 ajutist postiametnikku. Nii on teenijaskonna üldarv 120.000. Alalisist ametnikest on organiseeritud umbes 44.200. Ajutisist ametnikest on väga vähesed mõne organisatsiooni liikmeiks.

LÄTIST

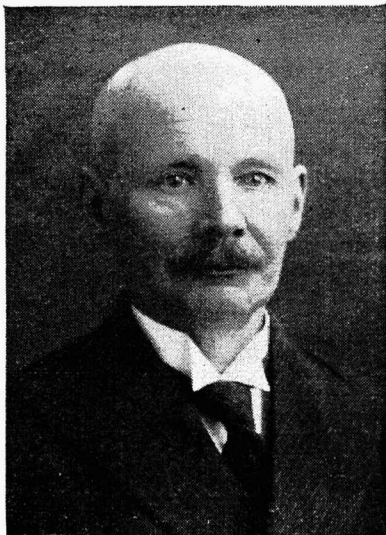
Postiteenijad olgu eeskujulikud maksumaksjad

Läti postitalituse direktor on käskkirjaga p.-t.-teenijate tähelepanu juhtinud sellele, et mitte kõik teenijad ei maksa riigi- ja kogukonnamaksu korralikult ja õigeaegselt ja paljudel juhtudel see kasseeritakse sisse palgast maha arvates. Märkides seda, riigiteenijaile mittesobivat nähet direktor manitseb teenijaskonda, et see peaks maksude korralikus tasumises teistele kodanikele eeskujuks olema. Seejuures kirjutatakse ette, et kõigist riigi- ja kogukonnamaksude sunduslikust sissenõudmisest teenijailt peavad asutise ülemad postitalitusele teatama, kes siis selgitab, kas maksu mitte õigeaegse tasumise põhjus ei ole selline, mis rikub riigiteenijale vajalikku väärikust.

Uus liik postisaadetisi.

Lätis on sisse seadud uus liik postisaadetisi, mis on soodustuseks peamiselt suurtele äridele, tööstustele, kultuurilistele ettevõtetele ja asutistele. Korraldus nende uut liiki saadetiste — nn. asjalised vastussaadetised — kohta on järgmine:

Iga postitarvitaja, kes soovib oma suuremat korrespondentide arvult vastuseid, võib nende vastuste postikulu ette maksta. Selleks võib ta ükskõik millise postisaadetise sisse panna vastuse jaoks kas postkaardi, kirjaümbriku, ristpaela või lipiku oma aadressiga, mis peab olema trükitud üldiselt kindlaks määratud vormi järgi. Nendega vastamisel ei tule vastajal kulu kanda, kuna, nagu tähendatud, vastuse soovija ise maksab vastuste saatekulu ette. (järg lk. 160)

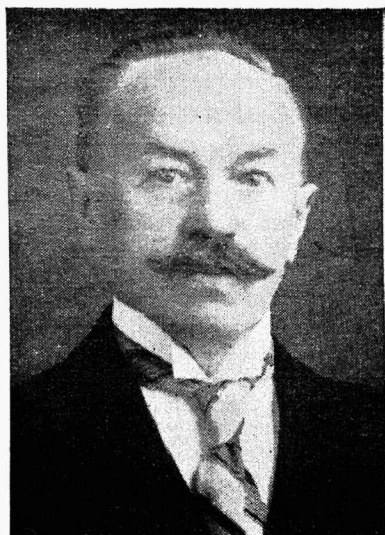

Juubilar Paidest

35

aastat

postiteenistuses

JÜRI VAIM

K. a. 13. augustil täitis Paide postkontori 1 a j. ametnikul Jüri Vaim'ul 35 a. postiteenistust.

Juubilar alustas postiteenistust 13. aug. 1903. a. Peterhofi p.-t.-kontoris. Teeninud Venemaal mitmes kontoris, muuseas Petrogradi p.-t. ringkonna p.-t.-talituses raamatupidaja abina ja I laua asjaajajana.

Eestisse siirdus 1921. a. ja astus Paide p.-t.-t.-kontorisse ametnikuks 16. III 1921. a., kus teenib tänaseni.

Juubilar on tuntud väga kohusetruu ja vilunud ametnikuna ning tasakaaluka, sõbraliku ja vastutuleliku inimesena.

Soovime temale veel kauaks jõudu, tervist ja töötahet.

IVAN KOORT

K. a. 12. augustil täitis 35 a. postiteenistust Paide postkontori 1-a j. ametnikul Ivan Koort'il. Peale postiteenistuse äraõppimist Viljandi p.-t.-t. kontoris alustas teenistust 12. augustil 1903. a. Preobraženski p.-t. jaoskonnas. Teeninud Toropetsis ametnikuna, Ligovas kontoriülema abina, Kroonlinnas liht- ja tähtsakonna juhatajana ja Uus-Peterhofis kantsleli juhatajana.

Eestisse siirdus 1921. a. ja astus Paide postkontorisse ametnikuks 21. mail 1922. a., kus teenib tänaseni, võttes osa ka kutseühingu tegevusest viimase asutamisest peale.

Juubilarit tuntakse äärmiselt täpse, korraliku ja vilunud ametnikuna. Vaatamata raskele ja pingutavale tööle on ta veelgi jäänud nooruslikuks ja elurõõmsaks.

Soovime temale veel palju rahurikkaid päevi tulevikus, edu töös, kutsealal ja isiklikus elus.

Johann Volt

Lelle juubilar

JOHANN VOLT

14. augustil pühitses oma 35 a. postiteenistuse juubelit Lelle postkontori 2-a järgu ametnik Johann Volt.

Juubilar sündis 16. juulil 1874. a. V. Suislepa vallas Viljandimaal. Lõpetas Tarvastu kihelkonnakooli. Postiteenistusse astus postiljonina 14. augustil 1903. a. Rakke postijaoskonda, kust veel samal aastal määrati Pärnu kontorisse. Teenis lühemat aega Tallinnas ja Alt-Schvanburis. 1916. a. 14. maist nim. 6.-j. am. kohustetäitjaks ja 14. okt. 1917. a. 5. j. am. Pärnu postkontorisse. 1934. a. suvel koosseisu koondamise tõttu määrati Pärnust Lelle kontori koosseisu, kus teenib tänini.

Kaasteenijad tunnevad juubilari kui hoolsat ja kohusetruud ametnikku, kes oma teenistuskohuseid püüab suurima innu ja hoolsusega täita. Alati sõbralik, lõbusatujuline ja humoorikas.

Soovime lugupeetud juubilarile õnne ja edu nii teenistuses kui ka isiklikus elus.

Vastuse soovija peab enne oma vastussaadetiste postitamist vastavas postiasutises esitama kirjaliku teate oodatavate vastuste arvu ja nende saabumistähtaaja kohta. Nende teadete järgi postiasutis kasseerib ettemaksu ja annab kirjaliku tunnistuse.

Sellise vastuse-postkaardi, -ümbriku, -ristpaela või aadresslipiku aadressiküljel peavad trükitult esinema järgmised märkmed:

Asjaline vastus (kiri, postkaart, ristpael)
Postikulu maksab saatja

(Asutise nimi)

Saadetav ilma postmargita

N. postkontori tunnistus

..... 1000 vastuse jaoks

kuni 30. augustini 1938.

(Vastuse soovija
nimi ja aadress)

Vastused võivad olla tagasisaadetavad ainult ühele kindlaksmääratud p.-asutisele, kes need registreerib. Kui saabunud vastuste arv ületab ettemakstud vastuste arvu, siis üle selle saabunud eest nõutakse postimaks hariliku taksi järgi. Samuti tuleb maksta hariliku taksi järgi, kui vastuste arv on alla 500. Kui aga vastuste arv on ettemaksetute arvust vähem, siis puuduva osa eest raha tagasi ei makseta.

Vastussaadetiste taks on üldiselt madalam harilike saadetiste taksist, kuid sealjuures ka veel olenev vastuste arvust. Näiteks:

Kirjad	500—1000 eks.	12 santiimi	(20)
"	üle 1000 "	10 "	(20)
Postkaardid	500—1000 "	6 "	(10)
"	üle 1000 "	5 "	(10)
Ristpaelad	500—1000 "	2 "	(3)
"	üle 1000 "	1 "	(3)

Sulgudes on näidatud harilik taks. Uut vastussaadetiste soodustust kasutas esimesena läti põllutöökoda. Nimelt esitas ta küsimuse ühe laialtloetava põllundusajakirja lugejaile, kas jänese on põllumehele kahjulik loom või ei. Vastuseist umbes 60% pidasid jänest kahjulikuks loomaks, kuna umbes 40% eitasid selle kahjulikkust põllumajandusele.

VÄLISKÜLALINE ROOTSIST

Läbisõidul peatus Tallinnas Uppsala (vanim Rootsi ülikoolilinn) postmeister hr. V. Petrelius koos abikaasaga.

Tutvudes Tallinna vaatamisväärsustega jätkasid nad edasisõitu Narva ja sealt siirdusid Pärnu, kus veedeti suvepuhkus.

Hr. Petrelius oli a. 1910—1913, ka Stockholm'i Postimuuseumi juhatajaks.

Teretulemast Eestisse!

J. B.

Pisut juttu kutseühingu Tallinna osakonna einela korraldajaga.

„Kutseühingu einelat peapostkontoris kasutab õige palju teenijaid. Oleks huvitav kuulda, mida head-halba kostab einela kandist?“

„Praegu on kasutajaid rohkesti. Nende arv näitab pidevat tõusu. See juba ise annab tunnistust, et suurem jagu lõunastajaid on pakutava toiduga rahul. Ka oleme püüdnud teha antud võimaluste piires kõik, mis võimalik, et rahuldada soovijaid. Muidugi on vahest ka äpardusi, kuid need peaksid olema inimlikult mõistetavad. Sisseostetud toitained kontrollitakse ja alaväärne kaup saadetakse tagasi.

Meie einela ei taotle kasu. Seepärast peame toitade valikul silmas pidama, et keskmine kulu iga lõuna peale oleks võrdne sissetulekuga, s. o. 41 senti.“

„Ega kõik lõunad pole olnud hinnalt üheväärtuslikud?“

„Ei ole jah. Mõnikord on kulutatud ühe lõuna peale kaugelt üle 60 senti. Kuid on olnud ka päevi, kus oleme toime tulnud ka paarikümnesendise lõunaga.“

„Te mõtlete vist pudru-lõunaid? Kas neid pooldatakse ka?“

„Putrudega teeme pisut kokkuhoidu. Tundub aga päris imelikuna, et suurem osa meie inimesi putrusid ei salli. Nagu tuleks pudrud toitade nimekirjast üldse maha tõmmata. Kuid meie teisiti ei saa. Kui tahame vahete-vahel ka paremat saada ja sealjuures arved ikka ots-otsaga kokku ajada, siis peame „kasvatama“ meie lõunastajaid ka putrusid sööma. Pealegi on pudrud lihatoitudest hoopis kasulikumad, ka arstid soovivad neid.“

„Nii et pudrud jätkuvad?“

„Aga kindlasti. Vähemalt üks kord nädalas. Tänapäeval on jälle puder — nimelt hirsipuder.“

„Kas tulude-kulude tasakaalus hoidmine tekitab ka raskusi?“

„Ega see kerge ole. Seniste kokkuvõttude järgi on olnud iga üksiku lõuna kohta ülekulu 2,86 senti, s.t. iga lõuna on läinud maksma täpselt 43,86 senti. Nüüd oleme sunnitud kulusid pisut tagasi tõmbama ja...“

„...seda ongi märgata: piimasupi juurde piima enam ei anta.“

„Seda küll. Piim piima kõrvale ei sobi ka.“

„Aga kuidas jäi supi ja prae võistlusega? Teatavasti ühed pooldasid tihemini suppisid, teised suppe aga üldse ei poolda.“

„Korraldasime ankeedi, kuid suhtumine sellesse oli niivõrd leige, et ankeet tulemusi ei annud ja jäime senise korra juurde, s.t. suppi saab üle päeva.“

F. VIIDALEPP +

In memoriam

4. augustil suri Soomes Püharantas Kalmia raviasutises (umbes 300 kilomeetrit Helsingist) Järvamaa telegr.-telef.-võrgu ülem Felix Viidalepp, 46 a. vana, neeruhaiguse tagajärjel. Teda jäid leinama abikaasa kahe lapsega, isa, vennad ja õde. Kuid tema ootamatu surm oli raskeks kaotuseks ka paljudele ta lähematele kaastöölistele ja ametnikele, sõpradele ning Paide seltskondlikele organisatsioonidele, kus kadunu oli tegelaseks juhtivatel kohtadel.

F. Viidalepp (end. nimega Viidebaum) sündis taluperemehe pojana Järvamaal Mäo vallas Nurmsi külas 27. jaanuaril 1892. Hariduse omandas ta Paide linnakoolis ja Riia telegraafi-telefoni-tehnikute kutsekoolis. Maailmasõja ajal lõpetas sõjakooli ja ohvitseride elektrotehnika-kooli raadioklassi.

Hiljem töötas mehaanikuna Tartu linna telefonivõrgus 1911—1913, selle järele lühemat aega peamontöörina Tartu telefonivabrikus ja Läänemaa telefonivõrgu ülemana, kuni 1914. a. augustis mobiliseeriti sõjaväkke. Maailmasõjas teenis mitmes väeosas, kõige viimati raadio-ohvitserina Rumeenia väerinnal. Sealt kodumaale saabunud, astus 1918. a. algul noorema ohvitserina 4. eesti

polku. Kaitseliidu tegevusest võttis osa selle asutamise peale.

Vabadussõja algul ehitas iseseisva ülesandena Tallinna—Tartu ja Tallinn—Narva telefoniühendused. Järvamaa telegraafi-telefonivõrgu ülemaks määrati ta 16. nov. 1918. a. ja töötas sellel kohal kuni surmani.

Peale oma otsese kutsetöö oli F. Viidalepp juhtivalt tegev Paide seltskondlikes organisatsioonides. K. L. Järva Malevas oli ta algusest peale Maleva sidepealikuks. Paide vabatahtliku tuletõrje ühingus töötas F. Viidalepp abiesimehena, esimehena ja peamehena ning oli viimasel ajal Järvamaa tuletõrje brigaadipealiku abiks. Kuid F. Viidalepal on peale selle jätkunud energiat kaasatöötamiseks veel muudelgi aladel. Ta oli Paide linnanõunikuks 1924—1928. a.

F. Viidalepa tööpõld on nii avar ja mitmekülgne, et põgusamgi katse anda sellest siinkohal ülevaadet osutuks ebaõnnestunuks. Küllaltki raske ja vastutusrikas kutseala, ülesanded kaitseliidus, väga kaalukas tegutsemine tuletõrje juhtkonnas tähtsal kohal, aiandus, metsandus, ajakirjanduslik töö ja palju muud — see täitis Viidalepa elu. Kuid kõik ülesanded täitis ta põhjalikkusega ja täieliku süvenemisega, jäädes selle juures alati sõbralikuks ja rahulikuks, optimistlikuks ja huumoriküllaseks.

See oli monument, mis varises, — monument väsimatule tööle ja töörõõmule. Suri mees, keda hindasid kõik kui suurt ja väsimatut töömest. Liiga vara tuli tal lahkuda, keset parimat meheiga jätta pooleli tema poolt armastatud töö, kutsealal, sidevõrgu väljaarendamisel, sest side-ala ja elekter — need olid ja jäid F. Viidalepa elutöös alati esikohale ja neile pühendas ta peamiselt oma elutöö ja energia.

Oma kaasteenijate — alluvate suhtes oli F. Viidalepp alati sõbralik ja vastutulelik ning kui ülem ja administraator väga lugupeetud ja armastatud. Alati leidis tal tahtmist aidata nõuga, kus seda vajati ja ta oli ikka oma täpsuse ja korralikkusega oma alluvaile eeskujuks. Selles mõttes on F. Viidalepa kaotus väga ränk, kuid teadmine, et kõik lähedased ja kauged leinavad parimas mehecas varisenud tublit tamme ja et ta jääb alatiseks õilsamaks eeskujuks oma ametnikele, olgu lohutuseks ka neile, keda F. Viidalepa surm tabas kõige raskemalt.

Olgu talle kerge kodumaa muld, mida ta nii väga armastas.

L. O.

TEENISTUSLIKKE TEATEID

NIMETATAKSE AMETISSE

Aks, Peeter — postiljoniks Tallinna peapostk., 18. juun. 1938.

Lilleberg, Aino, am. kand. Valga ptk. — 4. j. am.-vabateen. Antsla ptk., 21. juun. 1938.

Jäälaid, Albert — postiljoniks Nõmme ptk., 21. juun. 1938.

Märtn, Jaan — postiljoniks Tallinna peapostk., 27. juun. 1938.

Tagen, Marta — 4. j. am.-vabateen. Võru ptk. 27. juun. 1938.

Nõu, Niina, am. kand. Tartu ptk. — 4. j. am.-vabateen. Tapa ptk., 28. juun. 1938.

Arvates 1. juulist 1938:

Aigro, Kaljus, meh. kand. Läänemaa t.-t.-v. — meh.-vabateen. samasse t.-t.-v.

Kihva, Endel, meh. kand. Narva telef.-v. — meh.-vabateen. samasse tlf.-v.

Kermin, Jakob, meh. kand. Nuia ptk. — meh.-vabateen. samasse ptk.

Kask, Hans, meh. kand. Pärnumaa t.-t.-v. — meh.-vabateen. samasse t.-t.-v.

Värnik, Arnold, meh. kand. Pärnumaa t.-t.-v. — meh.-vabateen. samasse t.-t.-v.

Lillenurm, Bruno, meh. kand. Tallinna tlf.-v. — meh.-vabateen. samasse võrku.

Insler, Albrecht, meh. kand. Tallinna tlf.-v. — meh.-vabateen. samasse võrku.

Vetemaa, Taivo, meh. kand. Tallinna tlf.-v. — meh.-vabateen. samasse võrku.

Kolk, Valter, meh. kand. Tallinna tlf.-v. — meh.-vabateen. samasse võrku.

Kelder, Johannes, meh. kand. Tartu tlf.-v. — meh.-vabateen. samasse võrku.

Tiigi, Herman, meh. kand. Türi ptk. — meh.-vabateen. samasse ptk.

Rime, Oskar, meh. kand. Tori ptk. — meh.-vabateen. samasse ptk.

Ardma, Elmar, meh. kand. Viljandimaa t.-t.-v. — meh.-vabateen. samasse t.-t.-v.

Kaunis, Rudolf, meh. kand. Võrumaa t.-t.-v. — meh.-vabateen. samasse t.-t.-v.

Kuus, Alfred, meh. kand. Vastseliina ptk. — meh.-vabateen. samasse ptk.

Raudsepp, Friedrich, meh. kand. Kose ptk. — meh.-vabateen. samasse ptk.

Salomaa, Liidia, ajut. tööj. Tartu tlf.-v. — 4. j. am.-vabateen. Jõgeva ptk.

Kala, Helmi, end. ametn. — 4. j. am.-vabateen. Võhma ptk.

Mõts, Helmi, aj. tööj. Tartu tlf.-v. — 4. j. am.-vabateen. Tapa ptk.

Ruus, Kaljo — postiljoniks Pilstvere ptk., 2. juul. 1938.

Küla, Karl — postiljoniks Elva ptk., 5. juul. 1938.

Mäll, Evald, ajut. tööj. Rakvere ptk. — mon-tööriks Kunda ptk., 11. juul. 1938.

Raudsepp, Ferdinand, end. t.-t. liinitööline — postiljoniks Toila ptk., 21. juul. 1938.

Janno, Vilhelm — postiljoniks Kohtla-Järve ptk., 1. aug. 1938.

Hansi, Edgar — postiljoniks Nõmme ptk., 1. aug. 1938.

Koppel, Hugo, end. ajut. tööj. Postitalituses — kütjaks-kojamehiks samasse, 1. aug. 1938.

Sammul, Heino — postiljoniks Tallinna peapostk., 10. aug. 1938.

Madisson, Boris — postiljoniks Tartu Vaksali ptk., 10. aug. 1938.

Ranno, Johannes, end. ülem Sonda ptk. — 4. j. ametn.-vabateen. Jõgeva ptk., 18. aug. 1938.

Nelk, Boris, — postiljoniks Tallinna peapostk., 27. aug. 1938.

MÄÄRATAKSE UUE AMETI PEALE

Köster, Vladimir, postiljon Tallinna peapostk. — 4. j. am.-vabateen. Tallinn-Vaksali ptk., 1. juul. 1938.

Raielo, Aavo, postiljon Nõmme ptk. — 4. j. am.-vabateen. Tallinn-Vaksali ptk. 4. juul. 1938.

Tamses, Oskar, van. post. Pilstvere ptk. — 4. j. am.-vabateen. Risti ptk., 5. juul. 1938.

Tinits, Alma, raamatupidaja Tallinna telefoniv. van. am. samasse v., 16. juul. 1938.

Liik, Valter, van. meh. Tallinna telefoniv. — raamatupidajaks samasse v., 16. juul. 1938.

Padar, Elmar, postiljon Ahja ptk. — 4. j. ametn.-vabateen. Valga ptk., 22. juul. 1938.

Padil, Siim, ülema abi Põlva ptk. — 2-a j. ametn. Jõgeva ptk., 29. juul. 1938, oma palvel ja kulul.

Basanov, Glafira, ülema abi N.-Jõesuu ptk. — 2-a j. ametn. N.-Jõesuu ptk. 1. aug. 1938, enda nõusolekul.

Puldass, Manivalde, 3. j. am. Valga ptk. — ülema abi aj. kt. Põlva ptk. 1. aug. 1938, teen. huvides ja enda nõusolekul.

Peters, Jüri, van. kiirtööt. am. Tallinna peatelegr.-k. — jsk. juhat. Tallinna peatelegr.-k., 1. aug. 1938.

Värva, Voldemar, 2-b j. am. Tallinn-Sadama ptk. — ülema abi aj. kt. Rapla ptk., 4. aug. 1938, teen. huvides ja enda nõusolekul.

Pärn, Uku, ülema abi aj. kt. Rapla ptk. — ülema aj. kt. Irboska Vaks. ptk., 9. aug. 1938, teen. huvides ja enda nõusolekul.

Jaanimägi, Kalju, ülem Irboska Vaks. ptk. — ülema abiks Paide ptk., 9. aug. 1938, teen. huvides ja enda nõusolekul.

Raev, Julius, van. post. Kolga-Jaani ptk. — 4. j. ametn.-vabateen. S.-Jaani ptk., 10. aug. 1938, teen. huvides.

Veski, Leonhard, van. post. Tartu ptk. — 4. j. ametn.-vabateen. samasse ptk., 1. sept. 1938.

Kuutma, Arnold, van. meh. Tallinna telef.-v. — jsk. juh. aj. kt. samasse võrku, 1. sept. 1938, enda nõusolekul.

PAIGUTATAKSE ÜMBER

Loik, Alma, 4. j. am.-vabat. Narva-Jõesuu ptk. — Narva tlf.-v. 8. juul. 1938.

Arula, Mall, 3. j. am. Pärnu-Jaagupi ptk. — Pärnu ptk. 20. juun. 1938.

Nee, Ludmilla, 4. j. am.-vabat. Pärnu ptk. — Tallinna tlf.-v., 22. juun. 1938.

Tammetalu, Elmar, postiljon Valga ptk. — Tallinna peapostk., 23. juun. 1938.

Kimm, Ernst, 4. j. am.-vabat. Tallinn-Vaksali ptk. — Narva ptk., 24. juun. 1938.

Kübar, Hedvig, 2-b j. am. Antsla ptk. — Rāpina ptk. 24. juun. 1938.

Grünberg, Felix, 4. j. am.-vabat. Häädemeeste ptk. — Tõrva ptk., 24. juun. 1938.

Otsus, Konrad, 3. j. ametn. Narva ptk. — Otepää ptk., 29. juun. 1938.

Hedo, Luise, 2-a j. ametn. Tartu tlf.-v. — Pärnu ptk. 30. juun. 1938.

Tilk, Nora, 3. j. am. Võru ptk. — Tartu ptk., 1. juul. 1938.

Kibus, Helmi, 3. j. am. Raasiku ptk. — Posti J. Arvete Büroo, 2. juul. 1938.

Hiiekivi, Elmar, meh. kand. Virumaa t.-t.-v. — Avinurme ptk., 29. juul. 1938, teen. huvides.

Raidma, Harald, mont. Avinurme ptk. — Kiltsi ptk., 1. aug. 1938, teen. huvides.

Laug, Endrik, meh. kand. Viljandimaa t.-t.-v. — Sindi ptk., 1. aug. 1938, teen. huvides.

Ragun, Johannes, meh. kand. Tartumaa t.-t.-v. — Mustla ptk., 1. aug. 1938, teen. huvides.

Veski, Berta, 3. j. ametn. Tartu telef.-v. — Haapsalu ptk., 3. aug. 1938, oma palvel ja kulul.

Kolnes, Hindrei, van. meh. Sindi ptk. — Tallinna telef.-v., 4. aug. 1938, oma palvel ja kulul.

Kurut, Vabo, postiljon Kiltsi ptk. — Avinurme ptk., 5. aug. 1938, teen. huvides.

Särsko, Juulia, 2-a j. ametn. Mustla ptk. — Põltsamaa ptk., 8. aug. 1938, oma palvel ja kulul.

Vahter, Mihkel, postiljon Nõmme ptk. — Kolga-Jaani ptk., 10. aug. 1938, teen. huvides.

Liivik, Leonhard, 4. j. ametn.-vabateen. Risti ptk. — Kohtla-Järve ptk., 11. juul. 1938, teen. huvides.

Halling, Ella, 3. j. ametn. Tapa ptk. — Jõgeva ptk., 11. juul. 1938, oma palvel ja kulul.

Pöder, Olga, 4. j. ametn.-vabateen. Tapa ptk. — Keila ptk. 11. juul. 1938, oma palvel ja kulul.

Pedak, Aari, 2-b j. ametn. Jõgeva ptk. — Raasiku ptk., 13. juul. 1938, oma palvel ja kulul.

Lang, Herman, postiljon Toila ptk. — Ahja ptk. 22. juul. 1938, teen. huvides.

Kangur, Arnold, 3. j. ametn. Jõgeva ptk. — Nõmme ptk., 21. aug. 1938, enda palvel ja kulul.

Tensuda, Veera, 4. j. ametn.-vabateen. Tallinna telef.-v. — Tallinna peatelegr.-k., 1. sept. 1938.

NIMETATAKSE AMETNIKU ÕPILASEKS

Kallis, Lilli — Haapsalu ptk., 18. juun. 1938.

Pöder, Niina — Haapsalu ptk., 20. juun. 1938.

Nanimägi, Meeta — Petseri ptk., 20. juun. 1938.

Õunapuu, Reet — Valga ptk., 20. juun. 1938.

Lätti, Salme — Võru ptk., 20. juun. 1938.

Pütsep, Hilda — Võru ptk., 27. juun. 1938.

Paltsep, Heesi — Petseri ptk., 27. juun. 1938.

Murumägi, Leontine — Pärnu ptk. 27. juun. 1938.

Puhk, Milvi — Rakvere ptk., 28. juun. 1938.

Virmand, Esther — Narva tlf.-v., 28. juun. 1938.

Kymenthal, Tatjaana — Tartu ptk., 1. juul. 1938.

Ufer, Gerda — Pärnu ptk., 1. juul. 1938.

Parts, Olga — Viljandi ptk., 4. juul. 1938.

Lemmats, Pauline, aj. tööj. Tartu telef.-v. — Tartu ptk., 9. juul. 1938.

Teppo, Helmi, aj. tööj. Tartu telef.-v. — samasse võrku, 11. juul. 1938.

Puu, Ella, ajut. tööj. Narva-Jõesuu ptk. — ametn. õpil. Narva ptk., 16. aug. 1938.

NIMETATAKSE MEH. KANDIDAADIKS

arvates 15. juulist 1938:

Ragun, Johannes, meh. õpil. Tartumaa t.-t.-v.

Laug, Endrik, meh. õpil. Viljandi t.-t.-v.

Hiiekivi, Elmar, meh. õpil. Virumaa t.-t.-v.

Rommot, Johannes, meh. õpil. Virumaa t.-t.-v.

NIMETATAKSE AMETNIKU KANDIDAADIKS

Sukk, Salme, am. õpil. Tartu telef.-v. — samasse telef.-v., 1. aug. 1938.

Porkon, Gabriele, ametn. õpil. Narva ptk. — ametn. kand. samasse ptk., 21. aug. 1938.

KINNITATAKSE AMETISSE

Nõmm, Martin, ülema abi aj. kt. Puka ptk — ülema abiks samasse ptk., 21. juul. 1938.

Raidma, Rein, jsk. juh. aj. kt. Tallinna telef.-v. — jsk. juhataj., 1. sept. 1938.

Vaas, Edden, ülema abi aj. kt. Ahja ptk. — ülema abiks, 1. sept. 1938.

Pent, Heino, meh. aj. kt. Pärnumaa t.-t.-v. — mehaanikuks, 1. sept. 1938.

KÖRGENDATAKSE AMETIJÄRGUS

arvates 16. juul. 1938. a.

1-a j. am. — van. ametnikuks.

Vaim, Jüri, Paide ptk.; Rüütli, Minda, Tartu telefonivõrk.

1-b j. am. — 1-a j. ametnikuks

Vahermaa, Olga, Kärner, Hermann, Tallinna peapostk.; Behrsin, Benita, Siivart, Olga, Tallinn telefoniv.; Feldmann, Adele, Tallinna peatelegr.; Tenner, Hugo, Tallinna Välispak. ptk.; Kerem, Johannes, Tallinn-Vaksali ptk.; Paljasma, Oskar Tallinn-Sadama ptk.; Nurmiste, Johannes, Valga ptk.; Soosaar, Johan, Viljandi ptk.; Laik, Johann, Pärnu ptk.; Mikk, Antoni, Kuressaare ptk.; Prants, Klaudia, Narva telefonivõrk.

2-a j. am. — 1-b j. ametnikuks

Peeboste, Elfriede, Tallinna peapostk.; Ellandi, Margarete, Tallinna telefonivõrk; Vend, Elviine, Tallinna telefoniv.; Kilm, Aado, Tallinna Välispak. ptk.; Selvet, Ignati, Tallinn-Vaksali ptk.; Soonberg, Paul, Valga ptk.; Elgas, Evald, Paide ptk.; Rehe, Villem, Pärnu ptk.

2-b j. am. — 2-a j. ametnikuks

Saabre, Ida, Tallinna peapostk.; Leppik, Marta, Tapa ptk.

Jostov, Jakob, Laura ptk., 1. sept. 1938.

3 j. am. — 2-b j. ametnikuks

Nutt, Cäcilie, Tallinna peapostk., 16. aug. 1938.

4. j. ametn.-vabateen. — 3 j. ametnikuks

Nigul, Jaan, Ant, Alma, Hint, Rosalie, Tallinna peapostk.; Muul, Ludmilla, Kärda ptk.; Pettai, Olga, Kompus, Alma, Tartu telefonivõrk; Reinart, Johanna, Paide ptk.; Kivimäe, Juhan, Aegviidu ptk.; Kobi, Linda, Võru ptk.; Tui, Arnold, Tallinn-Sadama ptk.

Postiljonid — van. postiljoniks

Trump, Hugo, Kaps, Martin, Soo, Endel, Tamre, Georg, Süld, Johannes, Jürgenson, Roman, Riiner, August, Tallinna peapostk.; Tamm, Eduard, Muru, Jaan, Tallinna peatelegr.-k.; Kurvits, Karl, Veski, Leonhard, Maldar, Peeter, Urm, Ernst, Astmäe, Elmar, Pärsim, Arnold, Haller, Julius, Tungel, Eduard, Kirs, Bernhard, Tartu ptk.; Priilaht, Johannes, Kaldma, Jaak, Nõmme ptk.; Tolmats, Voldemar, Valga ptk.; Saaremõts, Osvald, Võru ptk.; Viik, Hermann, Viljandi ptk.; Aasma, August, Paide ptk.; Laht, Hendrik, Narva ptk.; Vaga, Vassili, Kuressaare ptk.; Feldmann, Johan, Suure-Jaani ptk.; Michelis, Jaan, Vändra ptk.

arvates 1. sept. 1938.

Mehaanikud — van.-mehaanikuks

Pahk, Rudolf, Kabrits, Richard, Must, Johannes, Tallinna telef.-võrk; Valter, Arnold, meh. Narva telef.-võrk.

Kiirtööt. am. — van. kiirtööt. ametnikuks
Merisalu, Valter, Tallinna peatelegr. kontor.

Mehaan.-vabateen. — mehaanikuks

Kotkas, Herbert, Toht, Elmar, Espe, Aleksander, Tallinna telef.-võrk; Raadla, Richard, Kambja ptk.; Ojari, Helmut, Tartu telef.-võrk; Porila, Maks, Virumaa t.-t.-võrk.

Meister — van.-meistriks

Rudsit, Ernst, Tallinna telef.-võrk.

Montöörid — van.-montööriks.

Murend, Aleksander, Sarapuu, Johannes, Tallinna telef.-võrk; Kommussaar, Peeter, Narva telef.-võrk; Raidla, Rein, Sillamäe ptk.

TEEDEMINISTRI KÄSKKIRJU

Kustutan Posti-, Telegraafi- ja Telefonitalituse teenijate nimekirjades surma puhul Järvamaa I kl. (2 aste) telegraafi-telefonivõrgu ülema Felix Viidalepp'a, arvates 5. juulist 1938. a.

Määrán teenistuse huvides ja teenija nõusolekul Tallinna telefonivõrgu insener Voldemar Streimann'i Järvamaa I kl. (2 aste) telegraafi-telefonivõrgu ülemaks palgaga Kr. 165.— kuus ja korter, arvates 25. juulist 1938. a.

Määrán Posti-, Telegraafi- ja Telefonit. alal:
1) Tallinna peatelegraafi I kl. (2 aste) kontori ülema abi (XVII aste, palk 155.— kuus) insener Aleksander Keskküla vanemaks inseneriks (XV aste, palk Kr. 185.— kuus) Tallinna telefonivõrku.

2) Tallinna peatelegraafikontori vanem jaoskonna juhataja (XVIII aste, palk Kr. 140.— kuus) Mehkel Nuut — sama I kl. (2 aste) kontori ülema abiks (XVII aste, palk kr. 155.— kuus).

3) Tallinna peatelegraafi kontori jaoskonna juhataja (XX aste, palk Kr. 120.— kuus) Lembit Metusala — vanemaks jaoskonna juhatajaks (XVIII aste, palk Kr. 140.— kuus) samasse kontoris.

Kõik kolm arvates s. a. 1. augustist ja enda nõusolekul.

Määrán Posti-, Telegraafi- ja Telefonit. alal:

1) Nõmme II kl. (2. aste) posti-telegraafi-telefoni kontori ülema Karl Lall'i, palk Kr. 120.— kuus ja korter, — Nõmme II kl. (1. aste) posti-telegraafi-telefoni kontori ülema ajutiseks kohusetäitjaks, palgaga Kr. 140.— kuus ja korter, arvates 1. juunist s. a.;

2) Nõmme II kl. (2. aste) posti-telegraafi-telefoni kontori ülema abi Jaan Saat'i, palk Kr. 110.— kuus, — Nõmme II kl. (1. aste) posti-telegraafi-telefoni kontori ülema abiks, palgaga Kr. 130.— kuus, arvates 1. juunist s. a.

Määrán Posti-, Telegraafi- ja Telefonit. alal:
Viljandimaa telegraafi-telefonivõrgu senise jaoskonna juhataja (palk Kr. 115.— kuus) Richard Ilves'e vanemaks jaoskonna juhatajaks samas võrgus palgaga Kr. 135.— kuus, arvates 1. septembril s. a.

VALLANDATAKSE AMETIST

Rulli, August, van. montöör Kunda ptk. — 11. juul. 1938, BES § 4186 ja Riigiteen. tas. sead. § 23 põhjal, parandamatu haiguse tõttu.

Vabandamist nõudev viga.

„Uus Eesti“ s. a. 7. augusti numbris ilmus sõnum „Postiametnikud käitugu paremini“. „Uus Eesti“ oli selle sõnumi võtnud „Postisarve“ eelmisest numbrist. Seal oli aga see avaldatud välismaa postiuudiste osas India kohta. Kuid „Uus Eesti“ seda sõnumit lugedes jääb mulje, nagu oleks tegemist eesti postiametkonnaga. Ka ringhääling kasutas selle sõnumi ära oma päevauudiste osas.

Selle jämeda veaga on tugevasti riivatud eesti postiametkonna au ja hea nimi.

Oleks huvitav teada, kas ametkonna kutseühing, kelle kompetentsi kuulub oma liikmekonnaga huvide kaitse, on taotlenud rehabilitatsiooni? Või on teda täiel määral rahuldanud ajalehe õiendus oma lugejaile (mitte v a b a n d u s postiteenijaile) „ärajäanud alapealkirjast“.

Luugiametnik.

Limutkin, Jenny, 3. j. ametn. Avinurme ptk. — 25. juul. 1938, Riigiteen. sead. § 39 p. 4 lit. b põhjal, parandamatu haiguse tõttu.

Märtn, Jaan, postiljon Tallinna peapostk. — 24. aug. 1938, omal palvel.

Krull, Roman, postiljon Tallinna peapostk. — 15. sept. 1938., BES § 4186 põhjal, haiguse tõttu.

KUSTUTATAKSE AMETKONNA TEENIJATÆ NIMEKIRJADEST

Klaus, Johannes, 2-a j. ametn. Tartu ptk. — 22. juun. 1938, surma puhul.

Koppel, Johannes, kojamees Postitalituses — 26. juul. 1938, surma puhul.

UUED NIMED

Postitalituse tehniliste eelarvete kontrolör Aleksander Kreps — Aleksander Kreek.

Antsla ptk. van. mont. August Markvardt — August Murumets.

Emmaste ptk. ülem Alfred Äär — Arvo Äär.

Lelle ptk. 4. j. ametn.-vabateen. Aliide Luuk on abiellumise puhul omandanud uue perekonnanime Mandre, arvates 24. juulist 1938. a.

Tapa ptk. 2-b j. ametn. Miralda Pluss on abiellumise puhul omandanud uue perekonnanime Paal, arvates 16. juulist 1938. a.

Tallinna peapostkontori 3. j. ametn. Emilie Pilli on abiellumise puhul omandanud uue perekonnanime Masso, arvates 20. augustist 1938. a.

Tartu ptk. 4. j. ametn.-vabateen. Armeeta Marga on abiellumise puhul omandanud uue perekonnanime Ojamaa, arvates 15. juulist 1938. a.

Valga postkontori ametnik Neida Osolin — Neida Oim.

Tallinn-Vaksali ptk. 2-b j. ametn. Ella Soom on abiellumise puhul omandanud uue perekonnanime Uustalu, arvates 8. maist 1938. a.

Väljaandja: Tallinna Peapostkontori Ametnike Kogu. Tegev- ja vastutav toimetaja Rudolf Kroon. Toimetuse ja talituse asukoht: Tallinn, Vene 9, aadress: „Postisarv“ Tallinn, postk. nr. 266.

Trükikoda „Estotruk“, Tallinn, S. Karja 8. 20. sept. 1938. a.

Suures valikus:

välis- ja kodumaa kleidi-, mantli-, ülikonna- ja palituriideid, vateeritud ja villaseid voodivaipu, igasuguseid puuvillaseid pesu- ja linariideid, põrandavaipu jne.

soovitab

R I I D E K A U P L U S

J. Rosing & Co.

Tallinn, S. Karja 11, telef. 445-84

Naiste ja meeste

vihmakuubesid, kummist ja impregn.
kalosse, **vihmavarje**, **vahariiet**,
dšuuuvaipu, **linoleumi** ja **pudukaupa**

soovitab suures valikus

KULL'I ÄRI

TALLINN, VANA POSTI 8

Osamaks võimaldatud

Orderid saadaval Tallinna peapostkontoris prl. K. Avloilt

KA KAUNIMAS LOODUSES
KÜIDAB TEID
"UUS EESTI"
SISUKUS

K. JÜRGENS

E. Günther

Rohu- ja värvikauplused

Tallinnas, Tartus,

Viljandis ja Pärnus

Valmisriideid

ostate soodsalt,
kõige suuremas valikus

INGLISE
MAGASIN

om. L. Sverdlov – Maakri tänav 2

Osamaks võimaldatud

Orderid saadaval Tallinna pea-
postkontoris prl. K. Avloilt

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU
AR